ANUL II. — No. 14 15 MAIU 1926

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“

IN PREAJMA ALEGERILOR

Candidaţii noştrii

„Liga Apărării Naţionale Creştine“ a trecut dela vorbe, la fapte. Ea vrea, printr'o acţiune energică să îndrume politica de Stat a neamului românesc spre soluţionarea marei probleme naţionale, prin eliminarea jidanilor, dela care depinde regenerarea morală a ţării. In primul rând vrea să pornească o campanie dârză în Parlament, pentru a sili partidele politice ca să-şi facă datoria! Prin legi bine chibzuite vor trebui să se aducă acele îmbunătăţiri grabnice, cari au menirea să stavilească, imediat, pericolul jidovesc, ameliorându-l pe cât e posibil, pentru clipa de faţă, rămânând ca el să fie stârpit, definitiv, când va bate ceasul cel mare! Prin legalitate vrem să mergem spre isbândă!

Publicăm câteva clişee confecţionate în grabă împreună cu biografiile câtorva dintre candidaţii noştri.

I. C. Cătuneanu

Preşedintele Comitetului Regional Cluj

Este unul dintre marii conducători a mişcării naţional-creştine, care dela început s'a alăturat, fără preget şi fără diplomaţie, luptei de salvare a neamului.

S'a născut în Maiu 1883, la Bucureşti. Liceul l'a făcut la „Matei Basarab“. Studiile juridice le-a urmat la Universitatea din Berlin. In 1919 a fost chemat la Catedra de Drept Roman dela Universitatea din Cluj.

Profesorul Cătuneanu a făcut parte din partidul naţional-liberal. Văzând însă atitudinea jidovită a partidului său, el a demisionat, telegrafic, din acest partid, încă în toamna anului 1925, adecă tocmai atunci când s'au clădit temeliile noui şi sigure ale „Ligii Apărării Naţionale Creştine.“

Atunci, când în Martie 1923 mişcarea studenţească, abia începută, trecea printr'o grea criză, din cauza jidoviţilor, cari încercau să o sufoce, — profesorul Cătuneanu întrebat fiind de către studenţime despre părerea lui asupra pericolului jidovesc, — şi-a spus, fără reticenţe, cuvântul său apăsat şi hotărâtor, care a dat un nou îmbold de însufleţire masselor luptătoare studenţeşti.

In toamna aceluiaşi an a fost printre cei dintâi, care a fondat „Acţiunea Românească“, această primă organizaţie a naţionalismului intransigent şi a creştinismului integral din Transilvania. Pe urmă a sprijinit, cu toată puterea, contopirea „Acţiunei Româneşti“, cu partidul social-creştin a Părintelui Malaiu.

Când, în toamne anului 1925, toate organizaţiile naţionaliste şi creştine din Ţară s'au unit sub forma „Ligii Apărării Naţionale-Creştine“, — profesorul Cătuneanu a fost ales ca preşedinţe al Comitetului Regional din Cluj, în care calitate a organizat aproape întreg Ardealul, pregătindu-l pentru apropriata luptă, ce va trebui să ne scape ţara de puhoiul jidovesc.

In toamna anului 1924 a întemeiat revista „Acţiunea Românească“, care de-atunci, suspendată fiind, de mai multe ori, şi-a schimbat, rând pe rând, denumirea în „Calendarul Românesc“, „România Intregită“ şi „Infrăţirea Românească“, care este numele de azi a revistei noastre.

In fiecare număr, profesorul Cătuneanu, priceputul director al acestei reviste, a contribuit cu câte un luminos articol, în care a analizat, cu vasta sa erudiţie şi cu incontestabila sa competenţă, marea problemă jidovească, sub toate aspectele ei. Articolele profesorului Cătuneanu apărute în anul I. a revistei noastre, au fost publicate şi în volum sub titlul: „Cuvinte Adevărate.“

A mai tradus şi vestita carte a lui Isac Blümchen, intitulată: „Dreptul Rasei Superioare“, pe care a prevăzut-o cu o valoroasă prefaţă. Această carte, care a făcut mare vâlvă în opinia publică românească, deoarece ea desvăluia lucruri necunoscute Românilor naivi, — a fost confişcată din ordinul Ministrului de

Interne liberal, pus lă cale de către oculta jidovească.

In calitatea sa de preşedinte a „L. A. N. C." din Cluj, a cutreerat întreaga Transilvanie, rostind numeroase vorbiri şi conferinţe, cari au convins pe nenumăraţi Români de bine despre necesitatea luptei contra jidanilor.

Om integru, în înalta accepţiune al eticei politice, Profesorul Căţuneanu va candida la alegerile generale pentru Cameră, în fruntea listei L. A. N. C. din judeţul Năsăud şi Turda.

Valeriu Pop

vicepreşedintele Comitetului Central executiv

Este unul din fruntaşii mişcării noastre, care, dela început, s'a înrolat sub steagul de luptă al naţionalismului intransigent şi a creştinismului integral.

Născut la 26 August 1892, în comuna *Buduş* (jud. Someş), a urmat şcoala primară la Buduş şi Dej. Liceul l'a făcut la Dej şi Bistriţa. Studiile juridice le-a urmat la Universitatea din Cluj, unde a fost promovat doctor, în anul 1914.

In acelaş an a fost mobilizat, făcând campania pe frontul italian, până în Maiu 1916, când a fost făcut prinsonier, în calitate de locotenent de artilerie grea. A fost printre primii voluntari, cari au format „Legiunea Română" din Italia, repartizat fiind la Regimentul 3 „Crişan", cu care s'a întors în patria eliberată, în Aprilie 1919. In acelaş an a trecut examenul de advocat înscriindu-se în Baroul de Cluj.

N'a făcut parte din nici un partid politic. In primăvara anului 1923, a rostit, în calitatea sa de conducător al Uniunei foştilor voluntari, mai multe vorbiri însufleţite, cu caracter antisemit, la Cluj şi la Arad.

A fost invitat să ia parte la consfătuirile intelectualilor din Cluj, din cari consfătuiri a luat naştere „Acţiunea Românească". A fost ales membru în comitetul central al A. R. şi a luat parte activă la întrunirile şi manifestaţiile organizate de A. R. In calitate de preşedinte cu începere din Februarie 1925 a condus A. R. şi tratativele cu toate organizaţiile naţionaliste din ţară, tratative ce au dat ca rezultat fuziunea în L. A. N. C. făcută la 18 Septembrie 1925 la Bucureşti. După fuziune a fost ales vicepreşedinte al Comitetului Central executiv al L. A. N. C., în acelaş timp este şi preş. Com. jud. Cluj.

A apărat, cu multă elocinţă în procesele Corneliu Codreanu, Căpitan Beleuţă, studenţii din Cluj etc.

A contribuit, cu numeroase articole valoroase, publicate în revista noastră şi în „Apărarea Naţională" din Bucureşti, — la lămurirea laturei politice a problemei jidoveşti, dovedind cu aceasta ocazie multă pricepere.

Ca orator strălucit şi ca patriot însufleţit, e cunoscut pretutindeni.

Va candida la alegerile generale, în fruntea listei L. A. N. C. din judeţele Cluj şi Satu-Mare.

Valer Roman

Secretar general al Comitetului Central executiv

Face parte din fruntaşii L. A. N. C., care a participat la toate manifestaţiile mişcării noastre, dela începutul ei.

S'a născut la 6 Ianuarie 1887, în comuna Vima-Mică (jud. Someş). A făcut şcoala primară la Târgu-Lăpuşului, iar liceul la Gherla. Studiile juridice le-a urmat la Universitatea din Cluj, unde a fost promovat doctor. Examenul de advocat l'a trecut în 1912.

A fost un membru marcant al baroului din Cluj, îndeplinind demnitatea de cancelar. A fost profesor de drept comercial şi civil la Academia de Inalte Studii Comerciale şi Industriale din Cluj şi membru în comisiunea de examinare a advocaţilor. A desfăşurat steagul pentru românizarea baroului clujan, reuşind să întroducă o majoritate românească în consiliul acestui barou.

In timpul războiului a intrat în partidul social-democrat, unde a stat până în Maiu 1923, când şi-a dat demisia din acest partid, recunoscând greşeala credinţei sale politice.

Anume fiind membru în Comitetul executiv al federaţiei partidelor socialiste din România, s'a convins, că massele muncitoreşti sunt conduse de jidani. Văzând marele pericol, ce prezintă Jidanii pentru noi, a colaborat la înfiinţarea „Acţiunei Româneşti", — fiind primul, care a expus planul de activitate al acestei organizaţii. A elaborat programul, statutele şi regulamentul „Acţiunii Naţional-Creştine", — care mai târziu, la fuzionarea tuturor organizaţiilor naţional-creştine din ţară, a fost adoptat de către „Liga Apărării Naţionale-Creştine", cu mici modificări şi complectări.

La 18 Septembrie 1925 a fost ales secretar general al L. A. N. C.,

— iar la 23 Ianuarie 1926 a părăsit Clujul, sacrificându-şi situaţia de aici, şi transferându-se în Baroul de Ilfov, pentru a putea lua parte activă la conducerea centrală a L. A. N. C. din Capitală.

Orator talentat, dotat cu un real simţ politic şi organizator de prima forţă, candidează la alegerile generale pe lista L. A. N. C., în fruntea judeţului din Someş, iar ca al doilea pe lista din Satu-Mare.

Dr Titus Malaiu

Preşedinte al Comit. Regional Oradea.

Născut la 27 Decemvrie 1893 în comuna grănicerească Leş (judetul Năsăud).

Urmează liceul la Năsăud. Continuă studiile teologice la Oradea şi termină teologia la Universitatea din Budapesta. Trece în Augustineul din Viena unde petrece trei ani. Aici trece rigoroasele în teologie şi se înscrie la filozofie, îşi ia Doctoratul în Teologie.

La 1919 vine în Gherla, unde e numit profesor la catedra de filozo-

fie şi sociologie creştină la Academia de teologie de acolo.

La 1921 ajunge ca profesor detaşat în Ministerul Cultelor şi Artelor în calitate de subdirector. Aci petrece până la 1 Oct. 1923 când revine la catedră în Gherla.

In viaţa eclesiastică se distinge prin o activitate culturală foarte mult apreciată. Colaborează la reviste de cuprins creştin, aşa „Cultura Creştină“, etc. Ca profesor întocmeşte cursuri complecte de Filozofie Creştină, de Sociologie şi Pedagogie Creştină.

La 1924 iniţiază o mişcare social-creştină în Oradea. La începutul anului 1925 această mişcare se contopeşte cu „Acţiunea Românească“ din Cluj şi din acest prilej se creiază un nou program de realizări având la bază naţionalismul intransigent şi creştinismul integral.

Din acest moment devine membru în Comitetul executiv al „Acţiunei Româneşti“.

In Aprilie 1925 ajunge secretar general al Acţiunei Naţionale Creştine formată la Iaşi sub prezidenţia dlui A. C. Cuza.

In Sept. 1925 intră în Comitetul Central executiv al L. A. N. C. la Bucureşti, şi vicepreşedinte al L. A. N. C. Regionala Cluj.

Azi e preşedinte al L. A. N. C. Regionala Oradea.

A desvoltat o vie activitate în cadrele revistei clujane „Infrăţirea Românească“ şi în ziarul „Apărarea Naţională“. Reprezintă în L. A. N. C. ca specialist concepţia creştină.

Candidează cap de listă în Bihor şi Sălaj, tot asemenea candidează la Cameră şi pe lista Năsăud şi Satu-Mare.

Amos Frâncu

O figură impunătoare în istoria sbuciumată a Transilvaniei.

S'a născut, la 1866, în Munţii Apuseni, dintr'o familie nobilă de moţ, care era de-aproape înrudită cu familia lui Avram Iancu. Marele erou naţional şi-a trăit ultimele sale zile de restrişte tocmai în casa părintească a lui Amos Frâncu, unde a şi murit.

Crescut într'un mediu de fanatic naţionalism, Amos Frâncu a rămas întreaga sa viaţă un mare luptător idealist şi însufleţit al ideii naţionale.

Studiile juridice şi le-a făcut la Budapesta, după a căror terminare s'a stabilit la Sibiu. A fost apărătorul tuturor proceselor mari ale poporului român subjugat, pe cari îi le intentau cotropitorii de eri. Astfel a pledat, cu strălucita sa elocinţă în Procesul Memorandului (1894), în Procesul domnişoarelor române dela Sibiu, în procesul contra statului maghiar pentru fondul Avram Iancu, etc.

Dela Sibiu s'a mutat la Cluj, pentru a ridica făclia românismului în focarul şovinismului deşanţat al aristocraţiei maghiare. Aici a înfiinţat *„Banca Economul“*, care a dat burse la mulţi studenţi români, ce studiau la Universitatea maghiară din Cluj, — şi printre cari se găsesc mulţi bărbaţi mari a neamului.

In timpul revoluţiei din 1918 a organizat gardele naţionale din Cluj, cu cari a luptat contra bandelor bolşevice şi secuieşti, expunându-şi, în mai multe rânduri, viaţa, cu eroismul şi curajul, care l'a caracterizat în toată viaţa

(Amos Frâncu, la vârsta de 30 de ani, ca apărător în procesul Memorandului.

După înfăptuirea României-Mari a luat sub oblăduirea sa părintească pe Moţii exploataţi de către firmele jidoveşti. A luptat, de-atunci şi până azi, neîntrerupt pentru revindecarea drepturilor lor juste la păduri, colonizări şi băişaguri. A făcut nenumerate intervenţii, pe lângă toate autorităţile înalte ale Statului, necruţând nici timp şi nici oboseală, fără a lua un ban în schimbul acestor sacrificii.

Căci el consideră pe Moţi, ca pe nişte copii ai săi; iar aceştia îl iubesc şi îl stimează, ca pe un adevărat părinte.

In alegerile generale va candida în fruntea listelor L. A. N. C. şi anume la Cameră în judeţul Alba, iar la Senat în judeţele Cluj şi Turda.

Generalul Ion Anastasiu

Ostaş de elită, care 'a absolvat şcoala de ofiţeri în 1887. Pe urmă, a terminat şcoala superioară de Război în anul 1894, ieşind ca ofiţer de Stat-Major. A fost şef de Stat-Major la mai multe Comandamente.

A intrat colonel în războiul pentru întregirea neamului, dobândind gradul de general, ca recompensă al înaltelor sale calităţi militare. După realipirea Ardealului cu vechiul Regat a fost numit Comandant al Comandamentului 6 Teritorial din Cluj, în care calitate a luat parte la toate manifestaţiile culturale din Transilvania. Astfel a fost ales membru al Societăţii de Ştiinţe din Cluj, precum şi preşedinte al comitetului şcolar judeţan şi al şcolii normale din Cluj. Este vicepreşedintele Comitetului pentru ridicarea statuiei lui Avram-Iancu. Publicul clujan a avut ocazia să-l cunoască şi să-l aprecieze, cu ocazia numeroaselor sale conferinţe, pe care le-a rostit la Universitatea noastră.

Retras la pensie şi înălţat la rangul de general de divizie, pe ziua

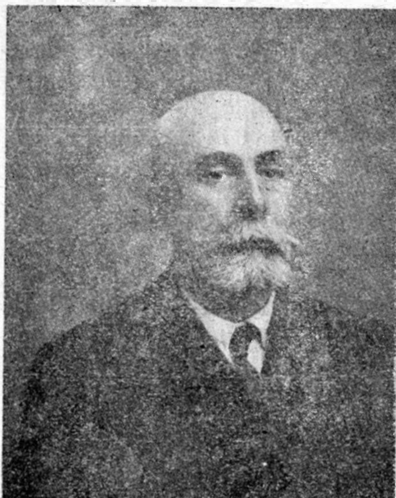
de 1 Aprilie 1926, s'a înscris în „Liga Apărării Naţionale Creştine", candidând, la alegerile generale, în fruntea listei din judeţul Mureş şi pe lista din Cluj.

Gheorghe Sion

S'a născut în anul 1855 în com. Odobeşti (Bacău). Liceul l'a făcut la Iaşi. A urmat studiile juridice la Universitatea din Paris, unde a fost ales preşedinte al Societăţii studenţilor români din Franţa. Reîntors în ţară, a intrat în magistratură, ocupând mai multe demnităţi înalte, printre altele şi aceea de preşedinte al tribunalului din Iaşi. Eşind din magistratură s'a dedicat vieţii politice. Ca inspector al R. M. S. a desfiinţat toate debitele de tutun jidoveşti din Moldova. A fost şi prefect în Moldova. Ca mare proprietar în Târgu-Ocna,şi -a cheltuit o însemnată parte din marea sa avere, pentru colecţiuni de stampe, cărţi şi documente vechi. In timpul războiului mondial a susţinut, din propria sa avere, un spital pentru răniţi, unde cei mutilaţi de groaznicul uragan au găsit un adăpost plin de căldură şi iubire.

După înfăptuirea României-Mari şi-a dăruit imensele bogăţii ale colecţiunilor sale de stampe şi documente, precum şi bogata sa bibliotecă, Universităţii din Cluj.

Oraşul Cluj l'a ales cetăţean de onoare, pentru nepreţuitele sale donaţiuni şi valoroasele servicii aduse românizării capitalei Transilvaniei.

Boier generos, cu suflet plin de iubire pentru neam şi credinţa strămoşească, s'a înscris în „Liga Apărării Naţionale Creştine", candidând la alegerile generale pentru Senat, în fruntea listei din Cluj.

Dr Lazăr Isaicu

Comandantul legiunei „Iulia"

A intrat în rândurile luptătorilor, dela începutul mişcării noastre.

S'a născut la *Avrig* (Ţara Oltului). Liceul l'a făcut la Blaj. Pe urmă s'a înscris la Facultatea de Medicină maghiară din Cluj. In 1914 a fost eliminat de aici, din cauza atitudinei sale de dârz naţionalist. Atunci a trecut Carpaţii, continuându-şi studiile la Bucureşti. In timpul războiului a făcut campania ca voluntar, luând parte activă la combaterea tifosului exantematic, trecând însuşi peste această boală. In 1919 a demobilizat şi s'a promovat doctor în

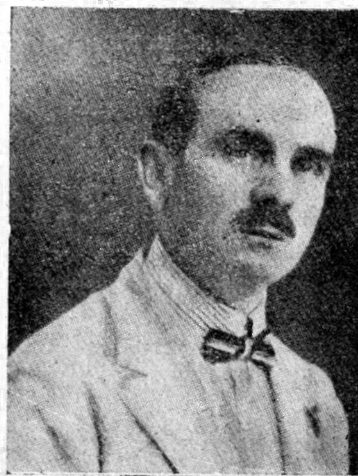
medicină la Cluj. In 1921 a plecat la Paris, unde a urmat studii de specializare la Institutul Pasteur. Reîntors în ţară a fost numit Asistent al Institutului de Igienă şi Igienă Socială din Cluj.

Odată cu înfiinţarea „Acţiunei Româneşti" a fost printre cei dintâi, care s'a înrolat sub steagul de luptă a mişcării naţional-creştine. După înfiinţarea „L. A. N. C.", a organizat pe studenţii creştini din Cluj, în legiunea „Iulia".

Român inimos şi caracter integru candidează în fruntea listei noastre din Făgăraş, şi pe lista din Cluj.

Sebastian Brănduşa

S'a născut în Petroşani (Hunedoara). Şi-a făcut studiile juridice la Universitatea din Cluj, unde a ieşit licenţiat la 1900. Pe urmă a intrat în magistratura militară, înaintând până la rangul de locotenent-colonel. In 1918 a format gardele naţionale din Banat, luând parte la acţiunile pentru întregirea neamului. Trecând în armata română, a fost, până la 1921,

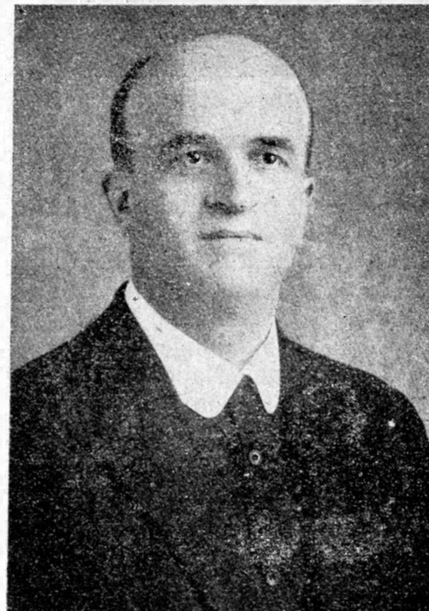
Primul Comisar Regal al Consiliului de Război din Capitală, luând parte activă la combaterea grevei generale socialiste. Pe urmă a trecut la pensie.

A intrat în „Liga Apărarii Naţionale Creştine", aducând însemnate sacrificii pentru scopurile de propagandă a mişcării noastre, la care a luat şi el, personal, parte activă.

Va candida pe lista L. A. N. C. din judeţul Someş.

Octavian Mărcuş

Preşedintele L. A. N. C. din jud. Năsăud

Preot şi profesor la liceul din Năsăud. Cu ocazia primului turneu a dlui prof. A. C. Cuza în Ardeal, a fost proclamat, la marea adunare populară, ca preşedinte al organizaţiei judeţene. Va candida pe lista L. A. N. C. din judeţul Năsăud.

Fraţii Aurel şi Oliviu Pascu

Doi distinşi specialişti în materie economică, şi însufleţiţi luptători a mişcării naţional-creştine, cari s'au înscris în „L. A. N. C." dela contopirea ei cu „Acţiunea Românească".

Sunt iniţiatorii „Băncii Apărarea Naţională", care va lua fiinţă, în zilele acestea, cu sediul principal în Capitala Ţării.

Vor candida pe listele L. A. N. C., şi anume Aurel la Făgăraş, iar Oliviu la Mureş.

CĂTRE ALEGĂTORI!

România întregită, prin politica măreaţă a M. S. Regelui Ferdinand I. şi vitejia ostaşului Român, de 7 ani se sbate în criza consolidării dobândind foloase cu mult mai puţine decât i s'ar cuveni după sforţările şi sacrificiile zilnice ale populaţiei băştinaşe.

In acest răstimp toate partidele s'au perindat la putere, toate s'au străduit să aducă îndreptarea mult aşteptată. Dar n'au isbutit. N'au isbutit pentrucă nu au voit să vadă şi nu au voit să declare în faţa întregii suflări româneşti că marea piedică ce stă împotriva împuternicirii noastre este acţiunea ascunsă a Jidovimei din ţară şi de peste graniţă.

Partidele politice au crezut, că vor duce ţara la limanul mântuirii, înlăturând greutăţile provenite din cauza războiului şi din unirea a patru regiuni, cari au trăit sub regimuri diferite. După 7 ani de guvernare toate partidele s'au trezit la cruda realitate. Au putut constata, că deşi în bună parte unificarea legislativă s'a făcut, deşi bugetul s'a echilibrat, datoria externă s'a consolidat, deşi ţărănimea împroprietărită munceşte, deşi industria şi comerţul se desvoltă, cu toate acestea ne bântue o criză financiară, prin deprecierea zilnică a valutei, o criză morală şi politică prin întinderea corupţiei şi învrăjbirea partidelor politice în aşa măsură, încât orice progres este zădărnicit.

Zădărnicirea străduinţelor noastre este pusă la cale în mod ocult sistematic şi cu o perseverenţă diabolică de duşmanul nostru intern şi extern, care este Jidanul. Acest duşman, în loc să fie denunţat opiniei publice şi îngrădit în acţiunea lui vătămătoare, prin măsuri legale, dar energice şi consequente, este cu totul favorizat. Este favorizat în paguba populaţiei autohtone, sărăcită şi deposedată prin specula şi afacerea jidovească; este favorizat în paguba intereselor permanente ale neamului românesc întregit, care îşi vede viitorul său amarnic primejduit.

Aici stă marea vină a partidelor politice. Ele nu au dovedit nici prevederea, nici bărbăţia necesară de a păşi făţiş contra celui mai aprig vrăjmaş al poporului român.

Asistăm cu durere cum toate partidele îşi închină steagurile înaintea intereselor Jidovimei, pregătind astfel mormântul naţiunii noastre.

Partidul ţărănist este unealta hipocrită şi venală a Jidanilor, propăvăduind *lupta de clasă* şi *desfiinţarea forţei armate* aşa cum a învăţat dela Jidanul Karl Marx, din al cărui program se inspiră ţărăniştii români. Ei au pretenţia să facă fericirea ţăranului român cu soluţii luate din tabăra celui mai mare duşman al ţăranului român, cu soluţii izvorâte din sufletul Jidanului, care ne ucide treptat şi sistematic naţia cu alcool, cu camătă, şi cu „anumita presă".

Partidul naţional, cu frânturile ce i-au mai rămas, a dovedit după Unire o poftă de îmbogăţire şi de a ajunge la putere în aşa măsură, lipsită de orice scrupule, încât nu a şovăit să se alieze cu forţa finanţei jidoveşti, să-i facă toate înlesnirile şi favorurile, uitându-şi titulatura de *naţional* şi îngropându-şi sub povara compromisurilor interesate toată faima trecutului său pus în serviciul neamului înainte de Unire. Un singur fapt dovedeşte rătăcirea vinovată şi adânc periculoasă a partidului ce se pretinde a fi *naţional:* unirea sa la alegerile comunale cu cel mai *internaţional* element distrugător de state: cu Jidanii şi cu comuniştii, cari nu sunt decât tot Jidani sau nişte mizerabili jidoviţi.

Partidul averescan, sporit cu o fracţiune ruptă din partidul naţional, dovedeşte actualmente prin guvernul ce-a dat ţării, că nu posedă curajul să atingă marea chestiune, ce mai are neamul românesc să rezolve după ce şi-a făurit unitatea naţională, nu are curajul să atace chestiunea jidovească. Din contră, luptătorul de ieri pentru „Ideea naţională" aduce astăzi probe, că o îngroapă tot mai adânc ca Ministru de Interne.

Bilanţul guvernării liberale, din punct de vedere naţionalist, se re-

zumă în scurte cuvinte: printr'o vinovată îngăduință, izvorâtă din frica de Jidani, a contribuit la *iudaizarea Basarabiei,* schimbând structura etnică a populației noastre autohtone de peste Prut; printr'o politică de corupție și de strigătoare nedreptate a aplicat reforma agrară în țara Moților în așa fel, încât cei mai bravi fii ai neamului gem în aceeaș sărăcie ca și mai înainte.

Asemenea nelegiuire s'a făcut pentru arginții lui Iuda. Partidul liberal a dovedit, că nu are energia morală să combată forța crescândă a Iudaismului, ucigător de neam și distrugător al organizației de stat.

In fața primejdiei jidovești, partidele de guvernământ împreună cu toate Ministerele ce au dat în 7 ani dela Unire, au urzit complotul tăcerii oficiale și au întrodus politica concesiunilor periculoase.

Neamul românesc condus de oameni fără energie sau fără experiență, primejduit în normala lui desvoltare de forța crescândă a Jidovimei, se trezește astăzi la lumina realității și cere crearea unui organ politic puternic, care să-l libereze de noua robie în care a încăput.

Acest organ este *Liga Apărării Naționale Creștine* (L. A. N. C.).

Liga nu propagă ura de rasă cum spun dușmanii noștri, Jidanii; și bârfitorii noștri, jidoviții. Liga voește să îndrumeze o viață de colaborare pacinică cu toate minoritățile creștine, cari se vor purta leal în sânul statului, ce le ocrotește. Liga este organizația de apărare a neamului românesc contra cotropirii jidovești; ea ridică zăgazul energiei naționale unitare contra dușmanului ireductibil, dupăce prin intervenție externă jidovească a dispărut zăgazul apărării legale, așa cum dăinuia în România mică.

Liga nu propagă dezordinea, cum spun dușmanii noștri, Jidanii; și bârfitorii noștri: jidoviții. Liga recomândă pretutindeni respectul legalității și deci ea cea dintâi păzește și întărește ordinea în Statul român, care mai presus de toate are nevoie de liniște și siguranță înlăuntru spre a se desvolta.

Liga, conștientă mai mult ca orice partid politic de primejdia ucigătoare a elementului jidovesc, și mai curagioasă decât toate partidele pentrucă nu are nimic pe conștiință, denunță țării sus și tare pericolul și chiemând la luptă toată suflarea românească, voește să mobilizeze în serviciul patriei amenințate toate forțele ei de apărare.

Trâmbița mobilizării poate fi auzită în tot cuprinsul țării, numai dacă va răsuna dela tribuna Parlamentului.

De aceia, facem apel la toți fii curați la suflet ai acestei țări să ne dea putința de a duce glasul nostru în Parlament, votând pe candidatul Ligii la alegerile ce vor avea loc la 25 Maiu pentru Cameră și 28 Maiu pentru Senat.

Alegătorii creștini trebue să știe, că dacă nu luptă pe cale legală contra pericolului jidovesc sapă mormântul copiilor lor.

Experiența Rusiei bolșevice a arătat, că domnia Jidanilor înseamnă exterminarea sistematică a elementului creștin.

Votând pentru Ligă împotriva tuturor partidelor politice jidovite, alegătorii băștinași asigură triumful nu numai a unei cauze naționale și creștine dar și viața în libertate și independență a urmașilor lor.

I. C. Cătuneanu
Președintele Comitetului Regional, Cluj

Trei zile mari

Trei mari serbări, cari sunt tot atâtea strălucite afirmații a vitalității neamului românesc, vin să ne înviorεze sufletele desnădăjduite. In mijlocul frământărilor deșerte și sterpe ale vieței noastre politice, care se manifestă mai ales acum, în toiul campaniei electorale, sub aspectul celei mai decadente corupții, — ne înălțăm inimile noastre, cu încredere. Căci măreția clipelor din trecut, pe care le retrăim la *10 Maiu*, la *ziua Eroilor* și la *3/15 Maiu,* — ne copleșesc cu tăria farmecului lor neînvins.

*

10 Maiu. Zi sfântă și mare. *E sfântă,* căci ea sintetizează suprema iubire a unui neam, viteaz și harnic, față de glia lui strămoșească. E *mare,* căci ea reprezintă cele mai strălucite evenimente ale reînvierii acestui neam, ce, sute de ani, a gemut sub jugul domniei streine, și totuș *nu* a perit. Căci el are puterea și voința de a și cuceri libertatea.

Când marele și înțeleptul Domnitor, care a întemeiat glorioasa noastră Dinastie, a călcat pentru întâia dată, pe pământul României, soarele luminos și cerul senin vesteau zorile zilei de *10 Maiu 1866.*

Când primele bubuituri ale tunurilor dela Plevna anunțau apropiata eliberare a României-Unite, călindarul a însemnat, cu litere de foc și sânge, ziua de *10 Maiu 1877.*

Când România-Unită și abia eliberată își proclama pe primul ei Rege, oferindu-i coroana făurită din oțel de tun și stropită cu sânge de erou, — istoria neamului a deschis o nouă epocă de aur la data de *10 Maiu 1881.*

Iată dar, că aceste trei însemnate evenimente se contopesc în una și aceiași zi, pentru a-i întipări amploarea *măreției și a sfințeniei.*

*

Ziua eroilor. E proslăvirea eroismului. E sărbătoarea sărbătorilor. E prinosul de recunoștință și de închinare ce se aduce celei mai supreme jertfe, pe care o poate oferi omul patriei sale.

In cimitire, cu cruci de lemn, așezate în șiruri lungi și simetrice, par'că ar fi o oaste, ce doarme, și așteaptă numai ordinul ca să reînvie, — mâini pioase așează flori de busuioc și cununi de laur pe cele opt sute de mii de morminte, ce acopăr moaștele sfinte a acelora cari au murit pentru întregirea neamului.

Ce înălțător și sublim e numele de: *erou!* Ce fericit e neamul, care are *eroi!*

Căci fără eroism, nimic mare și statornic nu s'a creiat în istorie. Lor, le putem mulțumi *România,* pa care ei, cu sângele lor, au făurit-o *Mare,* — și pe care noi, cu vrednicia și cu hărnicia noastră, trebue să o facem *fericită!*

Iată dar de ce trebuie sa ne închinăm, cu smerenie, în fața acestor morminte. Căci în fața lor, *preamărim eroismul!*

*

3/15 Maiu. E praznicul libertății. E zi de mare sărbătoare pentru un orășel mic, care se întinde mândru pe mănoasa vale a Târnavelor. Aici a fost și este focarul celui mai înflăcărat patriotism și a celui mai desinteresat idealism, care a susținut vie și trează conștiința românească a Ardealului.

In această zi, se îndreaptă, oamenii, din toate colțurile țării, cu mic și mare, spre cetatea Blajului. Ei vin să asiste la înălțătoarea sărbătorire a triumfului libertății. Se pare, că în această zi reînvie viziunea umbrelor a acelor mari bărbați, cari, împreună cu întreg neamul românesc, au înălțat la rangul de mare sărbătoare naționalăziua de *3/15 Maiu 1848.*

Pe larga *Câmpie a Libertății*, sub arșița dogoritoare a soarelui, într'o atmosferă de patriarhală iubire, se repet, an de an, aceleaș discursuri, cari ne reamintesc de clipele mărețe ale trecutului.

Acelaș:

„Deșteaptă-te Române,
Din somnul cel de moarte!"

răsună cu magica lui putere de însuflețire.

Câte un moș, rămas din alte vremuri, cu ochii scăldați în lacrimi, își povestește amintirile din tinerețe, când oștile Iancului au alergat pentru a asculta cuvântul profetic și poruncitor a lui Simion Bărnuțiu.

Și în fiecare an te cutremuri, înduioșat, ascultând aceste lucruri vechi, cari, totuș, îți par nouă.

Căci tot ce este adevărat și izvorât dintr'o credință adâncă, rămâne, veșnic nou.

De aceea și ziua aceasta, care, se sărbătorește în citadela naționalismului intransigent și a creștinismului integral, rămâne de-a pururi, sărbătorirea triumfului celui mai scump dintre bunurile omenirei, care este libertatea.

Să ne bucurăm deci cu toții în ziua *praznicului libertății!*

*

Și toate aceste trei zile mari se petrec în luna lui Maiu. Se pare că însăși natura a ales pe cea mai senină dintre lunile anului, pentru ca să o încoroneze cu cele mai frumoase serbări ale unui neam, ce este în plină ascenziune!

Căci oricât de stearpă și zadarnică este alergarea politicianilor noștri după bunuri trecătoare, pentru cari ei sunt gata să ne vândă streinului glia și credința strămoșească, totuși rezistența neamului se manifestă mai falnică și mai impunătoare ca oricând!

Iar minunatul geniu al Națiunei, care ne-a călăuzit două mii de ani, prin cele mai mari primejdii, — va ști să ne scape și acum, îndreptând nava zbuciumată a neamului spre limanul sigur al mântuirii și al fericirii!

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Caius Bardoși

UN APEL INIMOS

Invățătorii și politica

Politica, cu amețitoarele-i vârteje și promisiuni, nu m'a atras niciodată în clocotul ei.

Tânăr fiind, am înțeles totuși că nouă învățătorilor nu ne e hărăzită — nu trebue să ne fie! — altă acțiune, decât aceia îndreptată spre binele și propășirea românismului. In școală înfloresc destinele unui neam! Școala e germenul care închiagă toate desvoltările viitoare ale lui.

„Dați-mi școala și voi preface lumea" — a zis cineva — și aceastâ cerere e atât de îndreptățită încât a o desminți ne pare hazardat.

Conștient de această înaltă misiune, am stat departe, retras, privind însă liniștit înfrigurările din juru-mi.

Și cu adâncă durere de suflet mărturisesc că am văzut lucruri pe care o minte înțeleaptă și o inimă românească nu le poate primi fără o îndreptățită revoltă; lucruri pe care beția tulburătoare și nestăvilitul dor al unora de a ajunge cât mai grabnic (cu, sau fără merit) pe cea mai înaltă treaptă a măririi, i-a înscris pentru totdeauna cu condei de doliu pe cartea glorioasei noastre istorii.

Cred — am ferma credință — că nimeni nu e în stare să judece mai bine frământările din lăuntrul unei țări, ca aceia care nu iau parte la ele și privesc fulgerătoarea lor perindare pe dinaintea ochilor fără a întinde mâna... Și tot aceștia înțeleg și sunt pătrunși și mai adânc și mai scârbiți de ticăloșia unor anumite fapte îndreptate contra organismului național din care fac parte.

Dar nu aceste sincere mărturisiri m'au făcut să iau condeiul și să scriu.

Rușinilor și bârfelilor ce s'au abătut asupra noastră daunându-ne vitalitatea — acte la care au participat și jucat un rol covârșitor și politicianii noștri, prin încheieri de pacturi mârșave și acordări de drepturi unor pături străine de neam și lege — acestor jicnitoare și ostile manifestări, noi învățătorii, ar trebui să răspundem printr'o mai intensă și binefăcătoare muncă de pe catedrele școalei.

Noi, cei dintâi, ar trebui să ridicăm digurile contra covârșitoarelor valuri de străinism ce ne inundă zilnic; noi, cei dintâi, ar trebui să protestăm cu toată energia contra acelora cari nesocotesc drepturile unui popor asprit de griji și oropsit de veacuri.

Noi! pentrucă nouă ne stă mai în putință...

Noi!.. pentrucă școalele și satele sunt în mâinile noastre... Noi! pentrucă de aici — dela sate — trebuie să pornească atmosfera purificatoare, singura curată și în stare să făptuiască ceva.

Pentru toate acestea trebuie însă ca noi (aceiași noi!...) să fim la înălțimea chemării noastre. Trebuie să fim, mai presus de toate, Români!.. Români în cel mai înalt înțeles al acestui nobil cuvânt, care ilustrează așa de bine strălucitoarea noastră origină...

Ne trebuie — toiag de călăuză — o înțelegere mai demnă a misiei ce îngreuiază umerii noștri...

Și dacă ne întrebăm acum ce au făcut și ce fac învățătorii în această privință, trebuie să ne retragem resemnați și rușinoși în culise.

Majoritatea, în loc să stea la locul de onoare, s'au amestecat în vălmășagul lărmuitor de afară, lăsând în grija (cui?) răspunderea lor cea atât de trâmbițată... Și totuși dacă pașii lor ar fi fost îndreptați spre o lumină asemeni celei pe care trebuie s'o împrăștie, dezertarea n'ar fi așa de înfierat.

Dar ei (cei mai mulți) s'au coalizat partidelor politice meschine, partide care știu să risipească favoruri și să nu îndeplinească nimic.

Unii, răpiți de mirajuri fantastice, sunt țărăniști, adică: bolșevici, jidăniți, vânzători de patrie, etc... Alții: naționaliști, partid care nu corespunde absolut de loc intitulaturii, partid adept al regionalismului abject, blamator al dinastiei, etc... Alții: — mai puțini — liberali, fiindcă aceștia au ițe mai încurcate și mai puțin vizibile.

Acestea sunt păcatele de care suferim. Aceasta e rugina care ne roade la temelie.

Invățătorii n'au înțeles că nu trebuie să facă politică, sau, dacă fac, n'au înțeles, nu vor să înțeleagă, care e mai preferabilă.

Bine înțeles, fiecare are aspirațiuni personale, idei, asupra cărora, mai mult sau mai puțin, are dreptul să poruncească.

Dar să nu uităm, că noi învățătorii nu suntem ai noștri — ci ai celor mulții —. Să nu uităm că politica, așa cum se face azi, mai mult scade decât să urce prestigiul acelor ce o profesează.

Și atunci, dacă nu putem sta departe, cel puțin să ne alegem un loc tot așa de onorific ca acel pe care îl misionăm; adică acțiunea noastră

externă să aibă acelaş scop.

Şi care e acel loc? care e acel partid care să corespundă mai bine cerinţelor noastre naţionale, culturale etnice etc.?

Domnilor colegi! Chemaţi-vă o clipă gândurile acasă, chemaţi-le din noianul sbuciumărilor pe unde le-aţi trimis şi cu seninătate, fără părtiniri, fără a asculta glasul egoismului de dinăuntru, cercetaţi şi judecaţi.

Luaţi fiecare partid în parte, analizaţi-i structura, programul şi alegeţi.

Spuneţi cu mâna pe pept şi cu ochii spre albastrimile cerului, care e cel mai chemat să solidifice integralitatea naţională, să facă din Români-Mare, o ţară a noastră, s'ajute înălţarea culturală şi materială a ţărănimii pentru binele căreia luptaţi?... care?

Sunt sigur că dacă sinceritatea şi dragostea de neam sălăşluiesc în inimile Dv. nu veţi găsi nici unul, absolut niciunul.

Veţi afla însă, în afară de partide o societate, o ligă bine întărită şi adevărat românească, cu conducători capacitaţi şi gata oricând de suferinţi şi jertfe.

E „L. A. N. C."

Nu vreau să vă detailez în limite de articol activitatea de până acum a acestei ligi, nici să vă glorific în faţă înălţătoarea şi brava figură a dlui A. C. Cuza preşedintele ei. Acestea sunt lucruri care se impun singure prin măreţia şi actualitatea lor.

Menţionez însă, că această ligă e singura care a ştiut şi a găsit rana care ne doare şi pe care vrea să pună imediat ferul roşu.

L. A. N. C. e singura care îşi ia răspunderea să soluţioneze cât mai grabnic grava problemă jidănească, lepra care ne paralizează viaţa de stat.

L. A. N. C. e singura care a înţeles că la bazele acestui stat trebuie structură românească, că toate nenorocirile care s'a abătut şi se abat asupra noastră vin dela jidani, dela aceşti blestemaţi bipezi care murdăresc cu mutra lor scoarţa pământului, cari asemeni paraziţilor, se hrănesc cu sângele şi sudoarea noastră fără a arăta un dram de recunoştinţă; dimpotrivă: numai ură, calomnieri, bârfeli şi tot ce e în stare să scoată putregaiul moralităţii lor, ne aruncă drept răsplată.

Toate celelalte partide, cangrenate fiind de ei, tremură şi nu face nimic de teama lor.

L. A. N. C. e hotărâtă însă să ducă lupta până la sfârşit şi numai cu concursul Românilor.

Dlor Colegi . . . e timpul ca — cel puţin — în ceasul XII-lea să deschidem ochii spre a nu păta cu somnul nostru opera învăţătorilor înaintaşi care au fost totdeauna conştii de chemarea, marea lor chemare.

Veniţi toţi cei cari simţiţi şi cugetaţi româneşte sub tricolorul svasticat al dlui Cuza, veniţi toţi, pentru Isus, lege şi ţară, să ne plivim grădina de buruienile otrăvitoare şi vâscoase.

Scuturaţi-Vă de colbul auriu al făgăduielilor deşarte, şi veniţi aici, unde viaţa curată gâlgâie, unde braţele şi piepturile se oţelesc pentru lupta cea mare.

E plânsul celor mulţi care ne chiamă . . . E glasul pământului acesta stropit cu sânge strămoşesc care ne strigă . . .

Cum puternica armată o putut şi ştiut sfărâma la Mărăşeşti şi Oituz trufia Teutonilor, aşa să ştim noi, învăţătorii (armata luminii, cum ne place să ne numim) strivi cu armele L. A. N. C. spurcatele şi păcătoasele haite ale lui Iuda.

Trăiască L. A. N. C.!!! . . .

Trăiască dl A. C. Cuza!!!

George Popovici

învăţător,

Oarţa de sus, Sălaj.

UN GLAS ROMÂNESC DELA HUEDIN

La luptă!

Subsemnatul, având fericita ocazie să particip şi eu atât trupeşte cât mai ales sufleteşte la meetingul ţinut la Huedin în 27 Aprilie a. c. de către fruntaşii apărători ai sfintei noastre cauze româneşti şi creştineşti, sosiţi între noi dela Cluj, inima mea nu-mi dă răgaz nici o clipă să mai stau la îndoială şi să nu-mi expun şi eu modesta mea părere în legătură cu mişcarea studenţilor creştini şi mai ales „români" pornită înainte de aceasta cu 3 ani pentru cauza dreaptă şi sfântă a întregului neam românesc.

Crezând, că prin aceasta aş putea ajuta şi cu cât de cât la realizarea ţintei noastre izvorâtă din sufletul curat şi neprihănit al Românilor conştii şi conştienţi, îmi permit în acest loc să fac următoarele declaraţii:

Subsemnatul cu sufletul împăcat ţin să afirm, că până în prezent nu am figurat pe lista nici unui partid politic, care împrejurare în aceste momente îmi cauzează o bucurie sufletească de nedescris. Am urmărit însă cu viu interes mişcarea creştinească a Românilor de inimă din scumpa noastră ţară invadată şi suptă de toate lipitorile fără suflet, fiind de părerea până la un timp să nu-mi ridic glasul, ci să privesc cu atenţiune desvoltarea lucrurilor la noi în ţară. In fine m'am convins, că atât timp cât vom mai sta cu mâinile în sân, neamul românesc înaintează cu paşi repezi spre peire sigură.

Numai noi, prin noi înşine, ne putem făuri mântuirea şi fericirea în scumpa noastră Românie, unde Românul nici astăzi nu este stăpân, ci subjugat şi batjocorit de toţi perciunaţii venetici.

Acest trist dar eclatant adevăr mă simt constrâns să-l afirm cu deosebire în aceste momente, când observăm cu ochii limpezi obrăznicia fără margini a puhoiului de jidovi şi a acelor jidoviţi, cari tind să-şi nimicească neamul pentru arginţii sclipitori şi trecători ai neamului lui Iuda.

Exemplu mai recent ne poate servi cazul binecunoscut al colegului Feier dela Gherla, care pentru ţinuta sa românească a fost necesitat să îndure batjocură, fiind pălmuit de ofiţerul jidovit Petrini, lipsit cu totul de orice simţ românesc şi creştinesc. Ruşine să-i fie pentru ţinuta sa mârşavă!

Exemple de acestea obvin cât mai des în viaţa noastră. Cum am afirmat mai sus: Suntem batjocoriţi la noi acasă de toţi veneticii perciunaţi. Şi de ce oare n'am putea să ne afirmăm fiinţa şi existenţa noastră pe aceste plaiuri româneşti, a căror glie este adăpată cu sângele martirilor neamului, cari odinioară cu surâsul pe buze şi-au dat viaţa pentru înfăptuirea idealului visat de ei şi realizat în zilele noastre de eroii români, căzuţi cu glorie în războiul pentru întregirea neamului.

De ce oare miile de invalizi, orfani şi văduve să fie necesitaţi a îndura cele mai grele mizerii, cât timp jidovii şi jidoviţii, cari subminează pe toate căile temelia scumpei noastre patrii şi periclitează întreagă organizaţia noastră de Stat, se distrează şi se lăfăiesc în bunurile de tot soiul ale României, batjocorindu-ne la tot pasul?

Oare nu a sosit momentul să înţelegem, că aceştia profită de prostia

românului, care nici acum nu vrea să se deştepte?

Dacă Românul îndrăzneşte să-şi ridice glasul şi să protesteze contra multor nedreptăţi, ce i se fac din toate părţile, fără doar şi poate i se atribue epitetul de „bolşevic" chiar din partea acelora, cari îl sug mai mult şi cari neînţelegând spiritul vremii, caută să-i pună beţe în roate bietului român nepriceput, folosindu-l ca pe o unealtă îndemânatică la toate lucrurile servile, fără de care nu ar mai putea să existe nici o clipă pe aceste plaiuri. Jidanul neruşinat tinde pe toate căile să împiedece bunul mers al ţării româneşti, încurcându-ne iţele prin orice mijloace posibile şi imposibile, iar Românul blajin şi răbduriu din fire, stă cu mâinile în sân şi priveşte nedumerit prăbuşirea sa. Dar oare până când?

Nu e just ca Românul pentru ţinuta sa naţională şi patriotică, dorind să-şi elupte libertatea şi să-şi asigure existenţa sa şi a urmaşilor săi în acest colţ de raiu, pe care l'a moştenit dela moşi-strămoşi, să fie învinuit de bolşevic.

Dzeu este unul, deci şi dreptatea Românului numai una poate să fie şi aceea este şi trebue să fie, ca dânsul să se afirme stăpânul casei sale, pe care să şi-o poată mătura de câteori e plină de murdărie şi să o poată curăţi de orice insecte s'ar încuiba întrânsa.

Fraţi Români şi fraţi creştini! Ceasul a sunat şi timp mult nu mai este de aşteptat. Să ne unim în cugete şi în simţiri până nu e târziu, să ne strângem rândurile, pentru ca să putem dovedi într'un viitor cât mai apropiat, că Românul este stăpân în ţara lui, iar nu străinul parazitar.

In numele lui Hristos, a Regelui şi a Naţiunei apelez la sufletul tuturor Româilor conştii de chemarea lor, exclamând sus şi tare:

„Cu Dzeu înainte întru atingerea ţintei noastre, care este mântuirea neamului românesc şi înflorirea scumpei Românii întregite, dobândită şi pecetluită cu sângele alor 800. 00 eroi".

Aşa să fie!

Huedin, la 5 Maiu 1926.

prof. *Nicolae Făt*

Maiu 1848 - Maiu 1926

„Luptătorii cu armele dreptului vor redobândi drepturile perdute ale naţiunii" a fost lozinca generaţiei din 1848 şi tot aceasta este lozinca generaţiei actuale.

E şi natural, doar' împrejurări asemănătoare produc efect asemănător, căci:

dupăcum 1848 luna Maiu a fost pregătită de tinerii dornici şi entusiasmaţi pentru libertate, tot astfel luna Maiu 1926 a fost pregătită de studenţi pătrunşi de acelaş ideal;

dupăcum 1848 a fost anul de rupere a lanţurilor iobăgiei şi încătuşării politice, tot astfel 1926 trebue să fie anul victoriei mişcării naţionale şi a libertăţii economico-financiare, —

şi în sfârşit, dupăcum din 1848 conducerea şi organizarea luptei politice a trecut la cei cu „capetele albe" în mare parte, aşa şi acum canalizarea energiilor tinere naţionale au luat-o cei cu experienţă, pentruca în parlamentul viitor să arate mai cu temei puterea acelei lupte naţionale, care tuturor piedecilor a rezistat — şi a învins.

Dar 1848 luna Maiu din Blaj are o semnificaţie deosebită pentru noi studenţimea în drept.

Intr'adevăr, în acea lună şi an în acel orăşel au existat legături intime între teologii de acolo şi „juriştii" Avram Iancu, Florian Mica din Cluj, apoi Ioan Suciu, Iosif Hodoş şi alţi „cancelişti dela tabla regească" din Oşorhei.

Veniţi deci — studenţi în drept — la 3/15 Maiu la Blaj, care secole a fost cetate de cultură românească pe câmpia Ardealului. Acolo, să aducem prinos de recunoştinţă marilor dispăruţi, acolo — după 78 ani — să reîmprospătăm, întărim cu depozitarii credinţei creştine legăturile de prietenie, suferinţă şi luptă, căci — ştiut este — curentul asiatico-semit să îndreaptă nu numai contra ordinei sociale actuale, ci el tinde să dărâme şi biserica lui Hristos din Nazaret.

Ion Oltean
Preş soc. stud în drept din Cluj.

Cifre cari ne descoperă o situaţie îngrijorătoare

II.

Am arătat într'un număr trecut al revistei noastre, ticăloşia partidului liberal, care a lăsat lăcustele şi gunoaiele din Miază Noapte, să se aşeze în oraşele şi satele noastre, pentru a pune stăpânire pe întreg comerţul şi industria noastră, şi pentru a suge şi ultima picătură de sânge din vinele ţăranului năcăjit.

Astăzi, cu durere, trebue s'o spunem, că nici actualul guvern, care are în sânul său pe apostolul „ideii naţionale", nu are o ţinută şi o politică mai românească faţă de „semănătorii de corupţie şi blesteme", cari ne-au invadat ţara, ne-având nimic comun cu acest pământ, decât exploatarea lui.

1. Datoria actualului guvern, era să oprească scurgerea „leprei galiţiene" în ţinuturile Maramurăşului, Moldovei şi Basarabiei, iar pe cei 400.000 jidani, strecuraţi în ţară în 1920, sub guvernarea generalului Averescu să-i trimită la locul lor de naştere.

2. Guvernul actual, trebuia din prima zi să repare nedreptăţile făcute din partea porcului Constantinescu, Moţilor năpăstuiţi, cari nu-şi găsesc dreptate nicăeri, fiind siliţi şi de astă dată să facă ce au făcut strămoşii şi părinţii lor.

3. Guvernul actual, care are ca ministru de interne pe „intransigentul" O. Goga, avea datoria să dea oraşelor şi satelor o administraţie cinstită şi românească, şi în sfârşit:

4. Guvernul actual trebuia să limiteze numărul cârciumelor (168. 00 localuri de infecţie), din cari majoritatea (136.000) sunt pe mâna Jidanilor şi să facă operă de dreptate, distribuindu-le invalizilor, văduvelor de război şi voluntarilor.

Guvernul actual *n'a făcut însă nimic din toate acestea,* dovedind pe deplin, că vrea să continue criminala operă liberală. Din cele ce urmează vom vedea şi ticăloşia actualului guvern, care întrece în multe privinţe pe cea liberală.

Cât priveşte punctul prim, se ştie, că nu s'a luat nici o măsură pentru prohibirea importului şi deschiderea exportului de paraziţi.

Pentru al doilea punct, ştiu, că dl Garofild, ministrul domeniilor, a refuzat să primească delegaţiile celor 31 de comune de Moţi jefuiţi, căutând să-i şantajeze, promiţând, că le vor da „tot", dar „după alegeri,

însă cu condiţia să dea voturile lor guvernului!"

Pentru punctul trei vom dovedi, că „intransigentul" Goga, care în fața studenţilor vrea să poseze ca cel mai mare antisemit, terminându-şi vorbirea cu „simţiţi băieţi, simţiţi ideea naţională", în practică este un neputincios, pentrucă tolerează ca să avem şi astăzi în fruntea satelor noastre, notari jidani, cari îşi bat joc de ţăranul român, necinstind femeile lor. Este cazul notarului din Poiana-Blenchii, care necinsteşte văduvele de război, atunci, când se duc să-şi primească pensiile. Acest notar a fost arestat pentru o serie de fapte mârşave, însă cu venirea dlui Goga la ministerul de interne, a fost reintegrat, deşi nu fusese judecat.

Este cazul primpretorului din Ileanda-Mare, jidovitul Rusu, care terorizează întreaga populaţie din jur, arestând pe ţăranii, cari se înscriu în L. A. N. C. Tot acest jidovit a confiscat 1000 de manifeste de-ale L. A. N. C., cât timp manifestele guvernului umplu păreţii tuturor satelor.

Este cazul notarului jidan Gabány din Recea, care ia pentru o petiţie de dispensă la căsătorii, câte 600J lei (Butnuţin, Kis Eremie etc.), iar extrase de naştere nu dă, decât în schimbul a 500 lei (Pop Vasile).

Astfel de cazuri se pot aduce nesfârşite (şi voi aduce, dacă dl Goga nu se mulţumeşte), dar vreau să închei şi eu acest punct, întrebând pe dl ministru de interne dacă ştie, că în plasa Baia-Mare sunt 9 notari, din cari 7 Jidani, 1 Român şi 1 Ungur, dacă dsa a dat ordin prefectului din Dej, ca orice propagandă din partea L. A. N. C. să fie oprită „pentrucă agită contra Jidanilor?" şi în sfârşit dacă are cunoştinţă de samavolnicia actului comis de fostul plutonier în armata ungurească, odiosul prefect de Turda, Ovidiu Gritta, care a arestat pe un prof. univ., dl I. C. Cătuneanu şi pe tribunul Moţilor, Domnul Dr. Amos Francu?

Dacă are cunoştinţă ce măsuri înţelege dsa să ia împotriva acestor fiinţe mârşave, cari calcă în picioare legea fundamentală a ţării?

Pentru punctul 4, ticăloşia actualului guvern este iarăş vădită.

Nu vorbim de Maramurăş, Moldova şi Basarabia, unde ştim cu toţii, că nu găseşti o singură cârciumă creştină. Dar în nordul Ardealului în jud. Satu-Mare şi Someş nu găseşti decât aproape numai cârciume şi prăvălii jidoveşti.

Pentru ca să arăt, unde ne-a dus politica oarbă a politicianilor noştri, voi arăta situaţia aşa cum se prezintă în câteva orăşele şi comune din această parte a Ardealului.

In *Baia-Mare* găsim azi în al optulea an de stăpânire românească, 1) medici, din cari 4 Jidani, 3 Români şi 3 Unguri; vre-o 13 advocaţi, din cari 7 Jidani, 4 Români şi 2 Unguri; 3 farmacii, din cari 2 ungureşti, 1 jidovească, iar românească nici una; vre-o 64 prăvălii, din cari 42 jidoveşti, 17 ungureşti şi 5 româneşti; găsim 2 biserici româneşti faţă de 2 sinagogi şi 4 căsi de rugăciuni, tot jidoveşti.

In *Baia-Sprie* la 1919 erau 123 jidani, azi la o populaţie de 4600 creştini sunt 493 jidani. Deci în 7 ani numărul lor s'a mărit de 4 ori. Din cele 36 cârciume câte sunt aici, 19 sunt jidoveşti, 14 ungureşti şi numai 3 româneşti, din cele 16 prăvălii, 13 sunt jidoveşti, 2 ungureşti şi 1 românească.

In comuna *Şişeşti*, notarul e jidan. La o populaţie de vre-o 1000 locuitori găsim 3 cârciume, din cari 2 jidoveşti şi una românească.

In comuna *Dăneşti*, notarul e jidan. La o populaţie de vre-o 450 locuitori avem 1 cârciumă, care e jidovească.

In comuna *Recea*, notarul e jidan. La o populaţie de vre-o 1000 locuitori găsim 2 cârciume, din cari 1 jidovească, iar una e comunală, care e pe cale de a dispărea.

In *Ocolişul-Mare* e o singură crâşmă şi e jidovească. Notez, că în comună singur cârciumarul e jidan.

In *Şurdeşti*, notarul e jidan. La o populaţie de vre-o 950 locuitori avem 2 cârciume, ambele jidoveşti, iar cooperativa din sat stagnează din lipsă de sprijin din partea autorităţilor. In comună jidani, sunt numai cei 2 cârciumari.

In *Şindreşti*, notarul e jidan. La o populaţie de vre-o 600 locuitori sunt 2 cârciume, din cari 1 românească şi 1 jidovească. E un singur jidan în sat.

In *Rusu*, notarul e jidan. La o populaţie de vre-o 600 sunt 3 cârciume, din cari 2 jidoveşti şi una românească. Sunt 2 familii jidoveşti în comună.

In *Dumbrăviţa*, notarul e jidan. La o populaţie de vre-o 1000 locuitori sunt 4 cârciume, din cari 3 jidoveşti şi una românească. Sunt 3 familii jidoveşti în comună.

In *Săsar*, notarul e jidan. La o populaţie de vre-o 2000 locuitori găsim 4 cârciume, cari sunt toate jidoveşti. Sunt 4 familii jidoveşti în sat.

In *Mocira*, notarul e jidan. Sunt 2 crâşme şi ambele jidoveşti. Sunt 2 fumilii jidoveşti în sat.

In *Făureşti*, notarul ungur. La o populaţie de aproape 1000 locuitori, găsim 8 cârciume, din cari 7 jidoveşti şi 1 românească. Sunt 8 familii jidoveşti în comună.

In *Tăuţii de sus*, notarul e jidan. La o populaţie de vre-o 600 locuitori sunt 3 cârciume şi toate sunt jidoveşti.

In *Berchezoaia* sunt 2 cârciume şi ambele sunt jidoveşti.

In *Bertez*, notarul e ungur. Sunt 3 cârciume şi toate jidoveşti.

In *Coaş* sunt 3 cârciume şi toate sunt jidoveşti.

In *Satu Nou de sus*, notarul e jidan. La o populaţie de 700 locuitori sunt 2 cârciume, din cari una jidovească şi una a bisericii, dată pe seama unui jidan.

In *Negreia*, notarul e jidan. La vre-o 36) locuitori e o cârciumă, care-i jidovească. E o singură familie de jidan.

In *T-gul-Lăpuşului*, sunt vre-o 2300 locuitori, din cari unguri 900, jidani 800 şi restul români. Sunt 56 cârciume din cari 53 jidoveşti, 2 ungureşti şi una românească. Sunt 4 advocaţi, din cari 3 jidani şi un ungur.

In *Cicărlău* sunt 4 cârciume şi toate sunt jidoveşti.

In *Strâmbu-Băiuţului* sunt 5 cârciume din cari 3 jidoveşti, 2 ungureşti şi nici una românească.

In *Dămăcuşeni* sunt 6 cârciume, din cari 5 jidoveşti şi 1 ungurească.

In *Borcut* sunt 2 cârciume şi ambele sunt jidoveşti.

In *Inău* sunt 2 cârciume şi ambele sunt jidoveşti.

In *Maşca* sunt 3 cârciume, din cari 2 jidoveşti şi 1 românească.

In *Văleni* sunt 2 cârciume şi ambele sunt jidoveşti.

In *Dobriţinaş* sunt 2 cârciume şi ambele sunt jidoveşti.

In *Ardusad* sunt 4 cârciume jidoveşti, 1 românească şi una ungurească.

In *Copalnic* sunt 4 cârciume şi toate sunt jidoveşti.

In *Măgureni* e o singură cârciumă, care e jidovească

In *Fânaţe* sunt 2 cârciume şi ambele sunt jidoveşti.

Aceasta este situaţia într'o mică parte a Ardealului. Cifrele sunt clare şi ne spun, că viaţa şi sănătatea ţă-

ranului român, este în mâna jidanului!

Dl Goga poate merge să vadă realitatea şi dsa poate merge şi mai departe, chiar în Maramurăs, pentrucă garda „naţională“ de 500 jidani — anunţată prefectului de Sighet — nu va împiedeca decât propaganda celor înscrişi în L. A. N. C., nu şi a tovarăşilor Schullerilor, Petrovici, Coandă (Marmorosch Blank) şi Garofild.

Pe viitor promitem să aducem şi alte „surprize“ „intransigentului“, care „una zice şi alta face“.

Ion Delapoiană

Slugile Jidanilor

Reproducem mai jos, după registrul Tribunalului Cluj, următoarea listă de slugi înhămate la carul afacerilor jidoveşti, prin care se suge vlaga şi averea populaţiei noastre băştinaşe, cu ajutorul politicianilor jidoviţi şi venali aici destăinuiţi, amestecaţi printre Jidani:

1. *Societatea Forestieră „Călăţele“* are următorii membrii în Consiliul de Administraţie:

Dr. Em l Haţieganu *(prof. universitar)* ab. 17 I. 1922.
Dr Vasile Pop ab. 17 I. 1922.
Senneuorib Hermann ab. 17 I. 1922.
Herman Setril ab. 29 IV. 1922.
George Nedelcu ab. 13 III. 1923.
Dr Petru Groza *(actual Ministru)* ab. 18 X. 1923.

2. *Societatea Forestieră „Râul Alb“* are următorii membrii în Consiliul de Administraţie:

Tischler Mór ab. 2 XII. 1908.
Dr Tischler Elemér ab. 9 VI. 1915.
Dr Iosef Brunner ab. I. 1921.
Dr Socol Aurel ab. 9 XII. 1925 *(fruntaş în partidul naţional).*
Dr Greiner (Pesta) 9 XII. 1925.
Greiner n. (Pesta) 9 XII. 1925.
Bodor B. 9 XII. 1925.

3. *Societatea Forestieră „Regatul-Mare“ are următorii membrii în Consiliul de Administraţie:*

Colonel Castano ab. 31 V. 1925 *(liberal).*
Nicolae Filotti ab. 31 V. 1925 *(cumnatul lui Constantinescu-Porcu).*
Eugen Fischer ab. 31 V. 1925.
Gheorghe Ghiţescu ab. 31 V. 1925.
Dr Gh. Leon ab. 31 V. 1925 *(profesor universitar, liberal).*
Al. Maxim ab. 31 V. 1925 *(protejatul lui Constantinescu-Porcu).*
Ab. Peltz ab. 31 1925.

4. Fabrica „Renner“, are următorii membrii în Consiliul de Administraţie:

Dr Farcaş Moses, Hecht Dezső, Renner Frigyes, Hecht Richard, Renner Emil, Hajdu, Szana Zsigmond, Engel n. apoi dela 1921 Noembrie: *V. Desilă (cumnat sau rudă de aproape cu general Petala), Vaida Alexandru (fost prim-ministru),* Boros Gyula, *dr Emil Haţiegan* (profesor universitar), Anhauch, N. Maxim, Iosif Farcaş, Eugen Farcaş, *Manoilescu (actual subsecretar de Stat la Finanţe),* Atanasovici (liberal) ab. 1925, Antony Mendel.

Iată domnule cititor cine sunt profitorii României-Mari, alături de lipitorile jidoveşti. Inţelege oricine pentruce nici, *Vaida Alexandru,* nici *Emil Haţiegan,* nici *Aurel Socol,* din partidul naţional; nici *Petru Groza* şi *Manoilescu* din actualul guvern averescan; nici *Atanasovici, Filotti* sau *Gheorghe Leon,* din partidul liberal; iată de ce nici unul dintre aceşti jidoviţi nu vor avea niciodată curajul să sufle un cuvânt asupra pericolului jidovesc.

Ei sunt aceia, cari sporesc acest pericol prin faptul, că întăresc puterea jidovească, şi tot deodată prin ignobila lor atitudine, ajută ca corupţiunea şi lipsa de caracter să facă tot mai grave pustiiri morale în sânul societăţii româneşti.

„Infrăţirea Românească“

Politica „noastră“. Moţii. Calendarul în Basarabia

Recentele evenimente politice şi în special alegerile comunale au pus elementul băştinaş al acestei ţări în situaţia de-a fi apreciat în modul cel mai ruşinos posibil de către duşmanii interni ai ei. A fost ocazia, care a trădat partea laşe şi vanitoasă a politicei. Partidele, fără excepţie, milogind voturi la uşile duşmanilor în România-Mare de opt ani, a umplut de scârbă pe toţi.

Partea hâdoasă a politicei se arătase în toată goliciunea ei. Duşmanii au început să se simtă tari, speranţe le încolţiră în suflete, îşi râdeau cu batjocură de vanitatea noastră atunci. Miile de cetăţeni „rumunii“ proaspeţi din Basarabia, Bucovina, Maramureş se simţiră cetăţeni. Venalitatea guvernanţilor nu i-a adus în ţară, ca să-şi bată joc de noi, călărind pe slăbiciunile noastre. Toată lumea-şi zicea: deacum înainte numai poate merge astfel. L. A. N. C. cu scârbă nu s'a amestecat: Iată-ne sub un alt regim politic. Speranţe de mai bine se iviră îndată. Ziarele nou apărute toate cântă'n apele naţionalismului. Altfel nici nu se putea. Mişcarea stud. şi L. A. N. C. cu ideile lor sunt doară azi hrana sufletească a românului conştient. Acestea pentru cei „proşti“. Faptele însă vorbesc altfel. Să amintesc numai două.

Constantinescu-Porcu cu firmele jidoveşti ale lui Tischler, Fischer-Groedel et Cie, prin comitetele agrare — supusele şi venalele comitete agrare — despoaie pe Moţi de păduri. Le ia astfel de sub picioare pământul frământat cu lacrimi în trecut şi voesc să-i colonizeze. Prin colonizare li se ia şi hainele de pe ei şi caii, cu cari îşi duceau cercurile şi ciuberele — căci cu acestea plătiră Moţii suma necesară pentru colonizare. Dar nu-i deajuns. Sosind sf. Paşti la Arad, Bercariu scoate calendarul „cel vechiu“ şi agenţii răsăriţi din pământ cutreeră munţii Apuseni cu acest calendar. Guvernul doarme. Pentru acest calendar se întâmplă, că săptămâni stătură 23 Moţi la închisoarea din Cluj şi soldaţii regimentului „Avram Iancu“ lovesc cu patul puştii pe sătenii din Albac — urmaşii lui Horia. Crudă soarte! Cu ce eşti oare vinovat popor român, să suferi astfel? — Vasăzică Jidanii — ca factor prim responzabil, dupăce le ia avutul Moţilor vin în mod ocult şi le întind pânza pe ochii bieţilor Moţi, intrigându-i prin calendarul vechiu şi îi trimet în temniţe. Aceasta în Ardeal.

In Basarabia cu acelaş calendar se petrec lucruri la fel de dureroase. Vanitatea politică intervine şi aici. E elocvent în această privinţă cazul unui preot cu ocazia sf. Paşti. La „ocolul“ bisericii din vre-o 500 credincioşi, câţi păstorea cu cine credeţi, că făcea înconjurul?

El, cantorul, vre-o trei oameni şi feciorul lui — student — cu felinarul într'o mână şi revolverul în cealaltă. In prima zi de Paşti se duc totuş vre-o 200 oameni la biserică, a doua zi însă pe când preotul le explica chestiunea calendarului, un ţăran îl întrerupe spunând, că în târgul vecin el însuşi a auzit pe prefectul judeţului spunând, că le-a adus ştirea, că vor putea ţine calendarul vechiu, numai să voteze cu împuterniciţii ţării. Rezultatul a fost, că în multe locuri sf. Paşti în Basarabia

s'au ţinut după calendarul vechiu. Vasăzică de dragul „votului" pui în războî cu poporul preoţimea basarabeană, care singură aproape a reprezentat conştiinţa neînstrăinată a Basarabiei. Şi aceasta unde? In provincia, ce are $^3/_4$ jidani—fermenţi oculţi ai uneltirilor tainice ce se ţin lanţ în Basarabia cu scopul precis de a ne-o fura şi a o face cadou lui Trotzki-Braunstein. Iar pentru toate acestea vina cine o are? Vanitatea puternicilor zilei, cari în clătinarea lor caută sprijin — nedându-şi seama, că sprijinul ce-l cer azi — prin felul cum îl cer — va deveni cândva aşa de şubred, încât se va prăbuşi.

O tempora o mores! — Aceste două fapte, desmoştenirea Moţilor şi'n urmă trimeterea lor în temniţă împreună cu bătaia dela Albac, pentru calendar cum şi specula politică din Basarabia tot prin calendar, vorbesc destul despre timpul de azi. Până când oare ne vom simţi tot străini în ţara noastră, la adăpostul guvernanţilor? Aceasta înseamnă a guverna? Ce rost mai are atunci forma de guvernământ?

Dacă L. A. N. C. n'ar veni să scuture cu toată autoritatea ei pe toţi cei, cari numai cântă'n apele ideei naţionale, atunci desigur situaţia ar fi de neînchipuit. Avem speranţă şi miile de cetăţeni, cari jură cu cutremur la umbra drapelului Ligii ne sunt dovada.

Iosif Ghizdavu
stud. med. III

Guvernul pretinsei „Idei naţionale"

A trecut o lună de când guvernul generalului Averescu a luat frânele Ţării. Timp relativ scurt, însă totuşi destul de lung pentru a-l cunoaşte mai de-aproape. Ştim, că *Octavian Gogă*, actualul ministru de interne, de când a pornit mişcarea naţională a studenţimei creştine, a manifestat o atitudine prietinească şi sprijinitoare faţă de noul curent, pe care a încercat să-l exploateze cât mai mult. Prin nenumăratele articole fulgerătoare, publicate în „Ţara noastră" a biciuit cu o agresivitate incisivă, pe jidani parazitari. Căci voia să se facă temut. E drept, că totdeauna a păstrat o formă voalată. Şi aici se lăsa să se străvadă echivocul, care n'a întârziat a se dea pe faţă.

Astfel, abia ajuns la putere am constatat următoarele **fapte**, realizate de noul guvern al pretinsei „idei naţionale":

I. Ministrul de finanţe *Lapedatu* în potriva legii actuale în vigoare, a hotărât să se acorde debite în *număr* **nelimitat** pentru vânzarea de vinuri, în orice casă particulară, aşa că jidanii, profitând de acest debit, pot deschide cârciume de vin în orice casă, vânzând acolo pe sub mână, totfelul de băuturi spirtoase.

II. Acelaş Lapedatu, ministru al finanţelor *a mai dispus* să se prelungească toate debitele de beuturi existente, până la 31 Decemvrie 1927: *deci favorizarea cârciumarilor jidani.*

III. Subsecretarul de stat *Manoilescu*, are drept *consilier intim*, pe **jidanul Wolff**, ascuns sub nume românesc şi prin aceasta, făcând jocul jidanilor, a modificat tariful vamal, pricinuind *scăderea leului.*

Ce zice la toate acestea dl *Octavian Goga*, fostul aliat al studenţimei luptătoare şi actualul protector al minorităţilor parazitare?

L'am ruga foarte mult să ne ţină o nouă conferinţă sau să ne scrie vre-un articol despre „Ideea Naţională în marş". Insă fără să uite a ne indica şi direcţia acestui „marş".

Căci, îl asigurăm noi, că *Ţara va şti să-i răspundă!* *„I. R."*

SCRISORI DIN JUDEŢUL SOMEŞ.

Din isprăvile primpretorului jidovit Rusu din Ileanda

Indrăsneaţa obrăsnicie a jidanilor şi a jidăniţilor sunt silit să o arăt la lumea întreagă. Mă rog să-mi publicaţi întâmplările cele de mai jos scrise:

In timpul războiului, după 5 ani de prilegie prin vechiul Regat cu familie cu tot, în 1918 dacă am ajuns în comuna mea, unde lăsarăm o casă şi moşie străbună, — m'am hotărât, ca să muncesc — pe lângă existenţă — pentru înflorirea ţării ce am făurit-o. Aşa gâdindu-mă; ca om cu diplomă de învăţător şi cu o practică de 3 ani în adm. de pe timpurile maghiare în birou notarial, am aflat că eu cu mult mai mari foloase pot aduce ţării mele şi comunei, dacă ocup serviciu în administraţie ca primar şi subnotar, decât învăţător. Am muncit 4 ani dearândul în notariatul Lemniu judeţul Someş ca primar şi subnotar. In acest timp, am înfiinţat cooperative şi Banca populară mai întâiu, pentrucă jidanii au început a-şi scoate iară coarnele ca melcul, uitând de cele petrecute în 1918.

In serviciul administraţiei la început, în unire cu primpretorul *Ion Rusu*, am organizat cooperativele, am pus în rând în comunele din notariat cassele comunale şi am înfiinţat fonduri comunale de edificarea localului de notariat, ect. Lucrurile mergeau bine până în anul din urmă 1925.

Am comunicat primpretorului, că eu am familie grea cu copii la şcoală şi serviciul de primar puţin îmi aduce, cel de subnotar e chiar slab. Dar e vacant notariatul Negreni. L'am rugat să-mi de acest notariat. Răspunsul i-a fost că n'am diplomă de notar. Dacă i-am propus că are Ilieş, notarul din Lemniu şi noi ne-om înţelege bine în ambele notariate, căci suntem români băştinaşi din Lemniu.

La asta dl Rusu n'a dat nici un răspuns. La câteva zile am auzit că în acest notariat **a adus Rusu pe un jidan cu numele Abraham.** Notarul jidan nu mult a stat acolo ca notar căci i s'a împuţit brânza. Primpretorul Rusu l-a pus în centru de notar: Ileanda. Orice fără de legi, primpretorul i le-a trecut cu vederea, în urmă nu l'a mai putut sprijini, căci *dat fiind pe mâna justiţiei, a rămas la închisoare* preventivă. Pe garanţie a scăpat şi de aici, jidanul. Oare dece l'a iubit primpretorul Rusu mai tare pe jidan ca pe mine?

Primpretorul Rusu în Octomvrie 1925 îmi spune cu bucurie că *a cumpărat casele lui Schön Baruch cu 40,000 lei*, repede să convocăm consiliile comunale şi să aducem hotărâri că cumpărăm aceste case de cancelarie. Când mi-a spus, cum m'ar fi trăznită, zicându-mi în gând. Oare mai răbda-la Dumnezeu mult, să facă atâtea afaceri cu jidanii tot în favor jidovesc, *căci casa jidanului e bună de prăsilă de iepuri de casă, nu de cancelarie.* Văzând atâta jidovie în primpretor, i-am refuzat ordinul şi i-am spus că casa n'ajunge mai mult ca 15—20 mii lei.

Până acolea eram mare liberal, luptând cu primpretorul Rusu alături. Pentru aceea coaja cea bunişoară n'a voit să mi-o dea mie ci la jidanii lui drăguţi.

Am aflat că e mare lipsă în ţară să sprijinim L. A. N. C. Aşa, hotărându-mă, la 23 Noemvrie 1925 m'am pregătit cu 3 drapele şi cu o mulţime de trăsuri încărcate de ţărani din 4 sate în aşteptarea dlui A. C.

Cuza la Ileanda.

Ajunşi în Ileanda cu trăsurile, în trap am trecut printre mulţimea de jandarmi pe lângă pretură, unde am văzut pe Rusu cum creapă de necaz că şi eu sunt sub acele drapele.

Ca să-mi omoare autoritatea în jur, s'a pus cu un agent îndrăsneţ a partidului naţional *Man Todor* cu numele, din Lemniu şi au făcut fel de fel de acuze contra mea cu care m'a destituit dela posturile administrative.

Ca să nu rămân fără ocupaţie am cerut dela dl administrator financiar postul de agent de încasare cu sediul în comuna Lemniu. *Inferior serviciu, pentru capacităţile mele,* însă nu n'am luptat nici când după măreire ci am voit ca să pot trăi făcând treabă bună.

De sfera aceasta de activitate a mea aparţineau 10 comune. Scumpii de jidani ai lui Rusu, cu uneltele lor, 5 ţărani din Lemniu, au înaintat pe la toate autorităţile o mulţime de denunţuri, cerând ca să-mi detragă şi acest serviciu.

După serviciu de 25 zile percepţia din Ileanda îmi comunică ordinul că sunt refuzat dela serviciul de agent. *Tot în acea zi în Ileanda a instalat pe notarul jidan Abraham,* acuzat de tribunal pentru fraude şi eliberat din închisoare preventivă pe garanţie şi pe *un notar jidan Simon* cu numele din Poiană, la fel ca Abraham, tot în aceea zi, adecă 20 Martie 1926.

Fraţi Români! Cât timp vor merge trebile aşa în Ţara Românească? Până când ne-or alunga jidăniţii dela oficii ca să poată hrăni lipitorile lor iubite?

In 16 Martie la comisia de impuneri jidănitul Ion Rusu pretor, a arătat pe faţă cât îşi iubeşte el jidanii şi pe jidăniţi, căci pe cei ce nu sunt jidăniţi, şi au cărăuşie cu var i-a impus cu 336 lei, iar pe cei jidăniţi cu câte 48 lei. Pe o companie de jidani cari poartă comerţ de ouă, adunând ouăle din jur, pe an câte 3—4 sute lăzi, i-a impus cu 192 lei. Pe mine m'a impus cu 1800 Lei pentru că am împrumutat 9 mii dela Banca Valea Someşului, bani ca să putem aduce bumbac la Cooperativă, să nu jupoaie jidanii pe creştini. Pe un aderent al L. A. N. C. Petrer Ion, care se ocupă pe lângă plugărie şi cu cosele de sumane la ţărani, l-a impus cu 900 lei, pe 3 croitori jidani cu nimica.

Pretorul jidănit a avut obrazul în comisia de impunere să-mi propună ca să-mi vând averea strămoşească şi să plec din Lemniu. O, doară voeşte ca pe noi pe creştinii să ne trimită la Patagonia? Am familie grea şi bolnăvicioasă din cauza pribegiei şi azi iar am rămas fără de pâine. In speranţa, că şi din aceste lupte voi ieşi cu biruinţă strălucită, ca şi din războiul mondial, pentru o pâine, amărâtă ce nu trebue la jidani, nu mă voi supune nici unui şef de autoritate jidănit ci luptăm mai departe, cu Dumnezeu înainte.

Nicolae Mezei
Lemniu.

Turneul de propagandă a L. A. N. C. din Cluj în jud. Satu-Mare şi Someş

Regionala L. A. N. C. din Cluj cu ziua de 1 Maiu, şi-a extins propagandă în vederea alegerilor generale în jud. *Satu-Mare* şi *Someş*.

Sâmbătă la orele 1 d. m. dnii dr. *Valeriu Pop,* dr. *V. Roman* şi studentul *I. Şerbu* au plecat cu automobilul la *Satu-Mare,* unde în ziua următoare au ţinut o frumoasă întrunire în faţa intelectualilor strânşi în mare număr în sala „Casei Culturale".

Vorbitorii au fost în delung ovaţionaţi de către cei cari înţeleg că azi ne aflăm în faţa unei primejdii, care ameninţă în mod îngrijorător interesele neamului românesc.

După terminarea vorbirilor s'a luat jurământul unui frumos număr de intelectuali şi apoi s'a constituit comitetul local în frunte cu părintele *Meruţiu* şi comitetul judeţean care s'a format astfel: Preş. *Barbul Gavrilă,* prof.; v. preş.: protopop *Ion Anca* şi dr. *Traian Burcuş;* secretar general: *Alexandrescu*; secretar: *Breton Lucian.* Membrii în comitet: *Medan Gh., Florian Gavril, Nicoară Optimiu, Cherecheş Ariton, Şuluţiu Flaviu, Pop Iuliu, Baciu Aug.* şi *Oprescu Ştefan.*

Dela *Satu-Mare* delegaţii L. A. N. C. au plecat la *Medieşul-Aurit, Seini, Sebeşa* şi *Ilva,* unde s'au ţinut pretutindeni frumoase întruniri, prin cari s'a arătat că partidele politice în cei 8 ani de guvernare românească n'au lucrat pentru binele poporului ci numai în folosul jidanilor cari au acaparat toate bogăţiile acestei ţări.

Seara la orele 11, am ajuns la *Baia-Spriei* unde am rămas la dl *Cherecheş* până în ziua următoare, Luni, când la orele 9 a. m. mergem la *Şomcuta-Mare* unde în faţa a mii de ţărani, vorbesc dnii dr. *V. Roman,* dr. *V. Pop* şi studentul *Şerbu,* cari arată că datoria tuturor bunilor Români este să se înscrie în L. A. N. C., singura organizaţie politică, care mai poate salva bună starea şi existenţa Neamului Românesc. La sfârşit se ia jurământul ţăranilor, cari erau convinşi, că numai dela „Ligă" le mai poate veni mântuirea.

Dela *Şomcuta-Mare,* pe la orele 2, mergem la *Ileanda-Mare,* unde suntem aşteptaţi în strigăte de bucurie şi cântece naţionale din partea dşoarei *Mezei,* stud. *Mureşan Costea, Z. Barbu, Aluaş L.,* şi *Hodiş,* împreună cu un mare număr de săteni cari ne ajută la răspândirea manifestelor.

Din cauza primpretorului jidovit, Rusu, nu se poate ţinea întrunirea, pentrucă „aşa-i ordinul", ca să nu agităm contra jidanilor. Cu toată împotrivirea autorităţilor, întreg poporul era însufleţit de ideile propagate din partea delegaţilor L. A. N. C.

De-aici am mers la Ardusad, unde în faţa unui frumos număr de săteni, se arată pericolul jidovesc, explicându-li-se programul român-creştin al L. A. N. C. şi apoi ne îndreptăm către *Baia-Sprie,* de unde în ziua următoare, mergem la Baia-Mare unde trebue să întârziem timp mai îndelungat din cauza unui incident provocat de jidani la adresa ţăranilor români.

Incidentul s'a rezolvit prin arestarea nemernicului jidan Lazarovici, care a provocat scandalul şi în sfârşit văzând că nu-i reuşeşte planul, a tras un foc de revolver, care din fericire, a fost fără efect.

Dela Baia-Mare, ne îndreptăm către Ilba, unde luăm contact cu învăţătorul satului, un vrednic luptător naţionalist, apoi la Cicârlău şi Merişor, unde se ia jurământul sătenilor, cari sunt dornici să vadă odată în Ţara Românească, întronată *Dreptatea* şi pentru Români.

De-aici mergem la *Recea,* la preotul *E. Negruţiu,* unde deşi era seara târziu şi ploua torenţial, totuşi ţăranii la auzul sosirii noastre, s'au strâns în mare număr în casa vrednicului părinte, unde au ascultat glasul luminat al conducătorilor L. A. N. C., promiţând tot sprijinul lor în lupta ce o ducem împotriva jidovismului.

Noaptea târziu ne îndreptăm către *Baia-Spriei,* de unde în ziua următoare, plecăm la *Mănăştur,* unde ne

aştepta o imensă mulţime, în frunte cu vrednicii preoţi ai acelor ţinuturi.

După ce se ţin vorbiri, în cari se arată că jidanii se organizează în vederea transformării României Intregite într'o „Nouă Palestină", se face un călduros apel către ţărani ca să se înscrie în L. A. N. C.

Ca răspuns acestui apel, mii de ţărani, într'un singur glas, au jurat că vor duce lupta până la izbândă sau moarte! După aceasta plecăm la *Târgul Lăpuşului* unde proectasem ca pe mâine să ţinem o întrunire.

Guvernul a avut însă „grijă" din vreme să dea subalternilor săi, ordine peste ordine, ca orice întrunire sau răspândire de manifeste din partea L. A. N. C., sunt „strict oprite!"

Astfel, Joi, cu toate că o mare mulţime de ţărani, doriau s'audă glasul românesc şi creştinesc din partea acelora cari nu ascund Adevărul, nu s'a putut ţinea întrunirea ce aveam de gând s'o ţinem.

Cu aceasta turneul acesta de propagandă s'a terminat, lăsând în sufletele noastre o mare bucurie văzând că poporul se deşteaptă, dar şi-o mare scârbă faţă de procedeele neputinciosului guvern, care prin forţă şi abuz, caută să oprească Adevărul şi luminarea ţăranului român în faţa unei primejdii pe care nimeni nu poate să o mai ascundă.

In tot decursul drumului, am fost însoţiţi de dnii Alexandrescu, Nicoară, Oprescu şi stud. I. A. Mureşianu, cari ne-au dat întreg concursul şi sprijinul lor. *(Rep.)*

A luat apoi cuvântul dl Gh. Grindeanu descriind activitutea jidanilor în comerţ.

Această măreaţă întrunire s'a sfârşit prin cuvântul de închidere al cucernicului părinte N. Racoviţeanu, care mulţumind reprezentanţilor ligii pentru atenţia ce au dat-o acestei comune, situată la marginea judeţului şi, pentru osteneala ce şi-au luat-o de a veni în mijlocul lor pentru a-i lumina asupra pacostei în care ne aflăm, promite în frunte cu poporul, tot concursul pentru izbânda acestei cauze. *(Rep.)*

L. A. N. C. în comunele Ţag şi Silvaşul de câmpie

Duminecă în 9 Maiu 1926 a avut loc o întrunire poporală în Ţag. La această întrunire au luat parte dl dr Valeriu Pop, dl Virgil I. Racoviţeanu, dl Gh. Grindeanu şi dl Al. Demian preşed. org. L. A. N. C. din Mociu. Deşi timpul nu era tocmai favorabil, totuşi s'a adunat o mulţime covârşitoare de săteni, încât localul unde s'a ţinut întrunirea nefiind încăpător o mare parte a publicului a fost nevoită să stea pe la geamuri, ascultând în cea mai mare linişte cuvintele rostite de propovăduitorii adevărului.

A vorbit dl dr Valeriu Pop desfăşurând într'o frumoasă cuvântare întreaga problemă jidovească aducând argumente solide din viaţa economică şi comercială.

Cuvintele dlui dr Valeriu Pop au fost răsplătite cu aplauze îndelungate din partea sătenilor. A luat apoi cuvântul dl Virgil I. Racoviţeanu, schiţând în scurte cuvinte rolul pe care-l joacă studenţimea română creştină în această mişcare politică.

Au mai vorbit dnii A. Dămian şi vrednicul apărător al ideei naţionale, învăţătorul local Alexiu Vicău, care a îndemnat poporul să se înscrie cu mic cu mare în L. A. N. C.

La sfârşitul acestor cuvântări în strigăte nesfârşite de: „trăiască dl A. C. Cuza, trăiască L. A. N. C., şi sub melodiile armonioase de cântece naţionale ale muzicei locale, reprezentanţii Ligii au fost petrecuţi până la marginea comunei, de unde au luat drumul spre comuna:

Silvaşul de câmpie, unde au fost călduros aşteptaţi de întreaga comună, care în semn de dragoste le-au ridicat o poartă triumfală împodobită cu steaguri treicolori. Pe poartă se aflau scrise următoarele cuvinte: „Bine a-ţi venit", „Trăiască luptătorii pentru „Hristos", iar sub aceste cuvinte era zugrăvit semnul nostru de luptă 卐

In faţa porţi într'o atmosferă plină de entuziasm, vrednicul preot Nicolae Racoviţeanu a salutat în numele comunei reprezentanţii Ligii veniţi din Cluj, arătând apoi idealul sfânt de care este condusă L. A. N. C. La acest cuvânt de binevenit dl dr Valeriu Pop adânc mişcat i-a mulţumit pentru dragostea cu care a fost împresoraţi.

De aici publicul a mers în localul şcoalei primare, care n'a fost destul de spaţios faţă de imensa massă, a poporului care s'a adunat.

A vorbit dl dr V. Pop, descriind situaţia nenorocită în care se găseşte poporul românesc pe urma puhoiului jidovesc. A arătat că noi numai aşa ne putem scăpa de aceşti trântori cu chip de om, dacă vom introna cinstea şi dreptatea în ţara românească. A desfăşurat în linii generale programul ligii.

La sfârşitul cuvântării a fost furtunos aplaudat de mulţime.

In numele studenţimii dela Universitatea din Cluj, a vorbit tinărul Virgil I. Racoviţeanu, care în cuvinte înflăcărate şi pline de adevăr, chiamă ţărănimea în ajutorul studenţimii, care alături de L. A. N. C. luptă pentru curăţirea acestei ţări copleşită de elemente destructive. Aminteşte apoi sacrificiile făcute de studenţimea română creştină.

Dela humorism la pornografie

Despre puterea finanţei jidoveşti mai ales în zilele noastre, nu se mai îndoieşte nimeni. Fie că ea finanţează un monument lui Iuda Iscarioteanul călcând în picioare Evanghelia şi rupând crucea, ca acel ridicat în una din pieţele Kievului, fie că susţine numeroasele societăţi şi cluburi conspirative, ori, în fine că finanţează apariţia a sumedeniei de reviste — altădată humoristice — astăzi pur pornografice ce au inundat, mai ales dela războı încoace, scopul ei este unul şi acelaş: distrugerea şi demoralizarea a tot ce-i creştinesc, deci în contradicţie cu rasa semită.

Şi'n adevăr aşa este. Revistele — altădată humoristice — deci lipsite de murdăria semitică ce se scurge şi se propagă prin ele, astăzi, erau un mijloc de recreare şi de petrecere putând fi răsfoite tot atât de bine şi de oameni în vârstă cât şi de tineretul mai svăpăiat şi mult mai sensibil la un astfel de scris.

Astăzi însă, la nenumăratele neajunsuri ce ne bântue ţinuturile noastre, s'a mai adăogat o plagă care se întinde mereu, ameninţând să înăbuşe complect tinerele vlăstare ce iau în mână aşa intitulatele reviste humoristice, scrise şi editate de marii noştri duşmani, de jidani.

Acest, truc, specific jidănesc, este ca şi cum ţi s'ar întinde o sticlă conţinând venin, dar care totuşi este frumos etichetată cu următoarele vorbe: „conţine sirop".

Iată deci, încă o latură, dintre multele laturi prin care părinţii ar trebui să privească educaţia copiilor lor, ce vor fi cetăţenii de mâine.

Dar ceeace e mai dureros, însuşi părinţii de multe ori sunt vinovaţi. Am văzut familii unde însuşi tatăl sau mama cumpără aşa zisele revi-

ste humoristice, pe cari după ce le savurează în întregime, le trece și copiilor, fără să-și dea seama că pe această cale întroduce picătură cu picătură în sufletele tinerelor lor vlăstare, otrava elegant și din belșug servită de jidani, în paginile acelor reviste.

Ni se va obiecta, dar nu vedeți că aceste pagini — chiar decoltate fiind — sunt scrise de Români. Și aci le vom răspunde așa cum trebue: aparența totdeauna înșală și vai de acel ce se conduce după ea. Numele românesc subscris în josul unei astfel pe pagini dacă nu e al unui jidănit, apoi desigur e al unui jidan romanizat — dar numai ca nume — pentru a vă înșela și mai mult buna credință.

Și 'ntr'un caz și'n altul el are un singur scop: să producă o marfă de cea mai proastă calitate din care dvoastră veți ajunge intoxicat, iar el multi-milionar, căci să știți scopul scuză mijloacele.

Gh. Pruteanu

Demisia părintelui Lascu din partidul liberal

Publicăm scrisoarea de demisie, adresată Președintelui Partidului Național-Liberal din Oradea, de către părintele-paroh *Petru Lascu*, care și-a cerut înscrierea în „Liga Apărării Naționale Creștine". Iată textul acestei scrisori:

Domnule Președinte,

După o luptă grea de 6 ani, pentru drepturile asigurate prin lege a țărănimei din plasa Aleșd, sunt convins, că toate partidele politice, fără deosebire — și așa și partidul național-liberal, — cari au stăpânit legislația și administrația țării timp de 6 ani, în loc ca să muncească pentru eliberarea și ridicarea economică de sub jugul maghiaro-evreiesc a țărănimei noastre, care avea toată nădăjdea și încrederea în acest partid — poate în mod nemeritat — au abuzat de această încredere, au confundat interesele țărănimei cu interesele politicianilor, cari mână în mână cu evreii au exploatat populația românească pentru scopurile lor prea egoiste, fără ca poate să-și dea seamă că aceasta o fac în detrimentul intereselor noastre naționale.

Partidele cari cârmuiesc și au cârmuit țara au răspunderea stării de azi, când suntem amenințați cu înstrăinarea culturei, economiei noastre naționale, periclitând viitorul acestui neam, în fața acestor fapte, eu ca unul care înțeleg să sacrific totul pentru binele obștesc, nu pot contribui sub nici o formă la acest dezastru, nu pot să-mi vând conștiința mea de român, deci Vă rog Domnule Președinte să mă considerați — împreună cu cari am intrat — ca demisionat din partidul național-liberal.

Aștileu (Bihor), la 15 Aprilie 1926.

Cu stimă
Petru Lascu
paroh ort. rom

Leul din Africa și cel din România

Jidanii contribuesc la scăderea valutei noastre, și tot ei își bat joc de ia.

In ziua de 6 l. c. reîntorcându-mă cu trenul dela Ludoșul de Mureș, unde am luat parte la Adunarea Generală a Federalei Băncilor Populare „Zorile", în vagonul unde m'am urcat eu erau doi negustori jidani, unul din București și unul din Târgul-Mureș. Jidanul din București neștiind ungurește, povestea în limba română cu celalalt ca să nu creadă lumea că-s jidani.

Intre altele jidanul din București, zice: „am cetit în zilele acestea într'o revistă umoristică, că leul românesc s'a întâlnit cu leul din Africa. Leul din Africa era gras și voinic, iar cel românesc, era slab și pipernicit, de abia se mai ținea pe picioare. Ce-i cu tine frate de ești așa slab? întreabă leul din Africa, pe leul nostru. Nu prea am ce mânca răspunse. Nici eu nu prea am, zise leul african, însă am aier foarte bun, care ție, să vede că-ți lipsește. La voi în țară aierul e foarte stricat".

Ne mai putându-l răbda pe acest pui de viperă, îi răspund: Cum să nu fie stricat, când în aceasta țară sunt aproape trei milioane de paraziți, cari absolut nu lucrează nimică, numai strică aierul! . . .

Bologa, la 8 Maiu 1926.

Ioan Potra

O punere la punct.

Am publicat în revista Nr. 9 din 1 Martie 1926 fapta criminală săvârșită în comuna Almaș, Bihor, de locuitorul N. Pop în complicitatea cu lipitoarea satului Zeisler Ludovic, furând țiglele de pe școală. Lucrările au decurs astfel:

După câteva zile de letargie a comitetului școlar, s'a redeșteptat în sufletul lor ideea de dreptate, ideea națională și cere pedepsirea lor.

Dela început se vedea și o oarecare însuflețire din partea președintelui comitetului școlar preotul G. Podină, dar numai aparentă pentru a se putea schimba la prima intrevedere cu vipera. Bănuiala mi-a fost întemeiată. Chiar peste câteva ore dela întâlnirea jidanului cu jidoviții, vine și-mi spun că.. să tac molcom că mai bine ar fi.

Zadarnice au fost orice încercări de convingere; căci nu suntem în evul mediu când era: „testis unus, testis nulus" sau pe timpul lui Caragea. De unde, președintele nu vrea să audă. (Fapt invocat de dumnealui că un martor nu poate depune).

Preot, părinte sufletesc al sătenilor, caută mușamalizarea. Oare conștiința de preot nu-l mustră? S'au i se cere ceeace n'are? Mai mult ca sigur. Cu atât mai mult caute să se răzbune că spun adevărul. Indeamnă și sătenii și pe unealta oarbă a jidanilor, G. Porumb, care este orb de minte, să-mi adreseze fel de fel de cuvinte josnice. Ce crede dl G. Podină cu birjarul Porumb (cu înjurături și amenințări) cu voiu ceda vreodată să lupt pentru această cauză sfântă?

Nu! Niciodată. Cu toate acestea o adunare a sătenilor a hotărât ca jidanul să plătească 2000 lei, care i-a și achitat. Se înțelege că acolo au fost și agenți ai viperei, prieteni ai basamacului jidovesc, cari îndemnău pe săteni să-l lase teafăr. Orice intervenție a fost imposibilă.

In fine, să sperăm că aceste strigăte de disperare ale creștinilor din România-Mare, nu se vor pierde în haosul de nepătruns al universului ca până acum și undele sonore vor lovi mai cu putere timpanele amorțite ca să audă și deștepte din toropeală și cei rătăciți, venind la calea cea adevărată, căci să se știe, că niciodată noi nu ne temem de lepra jidovească și jidovită și suntem gata ori și când, riscând ori și ce sacrificii.

Marin Badea
student.

INFORMAŢIUNI

REDACŢIONALE

Campania electorală s'a început. Un lanţ nesfârşit de abuzuri balcanice, din partea guvernului, şi demagogia jidovită de cea mai desgustătoare speţă, din partea opoziţiei, rivalizează la câştigarea voturilor. Rugăm pe toţi şefii organizaţiilor judeţene şi comunale ale L. A. N. C., ca să ne redacteze rapoarte amănunţite despre întreg decursul alegerilor, — însemnând în ele toate excesele abuzului şi ale demagogiei.

Căci, imediat după alegeri, revista noastră va publica, la „Archiva documentară", o anchetă minuţioasă şi veridică, despre decursul acestor alegeri.

Rugăm de-asemenea pe toţi cetitorii noştrii, ca să ne comunice impresiile şi faptele, culese în timpul acestor alegeri, pentru a îmbogăţi cu ele „Archiva ruşinei naţionale".

Intreaga corespondenţă se va trimite la adresa **Biroului de informaţii şi presă de pe lângă Comitetul Regional L. A. N. C. din Cluj, Str. Bob 7.**

DELA L. A. N. C.

L. A. N. C. în judeţul Făgăraş. Abia începută organizarea judeţului Făgăraş, putem constata, cu mare satisfacţie, că mişcarea noastră a prins rădăcini adânci în acest judeţ istoric.

Dl *Dr. Lazar Isaicu*, candidatul L. A. N. C. la alegerile generale, a intreprins, însoţit de vre-o 25 de studenţi propagandişti selecţionaţi, un mare turneu electoral, care a dat strălucite rezultate. S'au ţinut zeci de întruniri populare, la care au asistat o imensă mulţime de ţărani făgărăşeni. S'au format numeroase organizaţii comunale, în cari s'au înscris şi au depus jurământul, imediat, în mijlocul unei însufleţiri, cum numai în vremuri vechi se cunoştea, mii de ţărani.

In comuna *Cârţa*, nucleul de unde a pornit întreaga mişcare în ţara Oltului, s'a instituit un însemnat fond de propagandă, compus din contribuţiile voluntare ale ţăranilor, cari au trimis o însufleţită moţiune marelui nostru luptător naţional, prof. I. C. Cătuneanu.

STUDENŢEŞTI

10 Maiu la Cluj. Şi în anul acesta ca şi în anul trecut, studenţimea a voit să defileze, la înălţătoare serbare de 10 Maiu, în frunte cu drapelul, care poartă: „svastica". In acest an însă au fost împiedecaţi de către *autorităţile jidovite.* In schimb, studenţii au făcut o manifestaţie însufleţită, mergând, într'un impunător cortegiu, la Universitate, unde preşedintele Centrului a protestat cu indignare contra acestui nou abuz. In tot parcursul cortegiului, studenţii au aclamat „Liga Apărării Naţionale Creştine", pe dl prof. *A. C. Cuza* şi *I. C. Cătuneanu.*

INTERNE

O desminţire. Ziarul „Biruinţa" a publicat ştirea, că dl *dr C. Circa* ar fi trecut la averescani. Dl Circa desminte, cu indignare, această insinuantă calomnie. El va candida, ca luptător desinteresat, pe lista L. A. N. C. din judeţul Alba.

*

Depunerea listeler de candidatură. In cele mai multe judeţe ale Transilvaniei, s'au depus la termenul fixat, listele L. A. N. C. Sute şi mii de ţărani şi intelectuali aleargă, cu însufleţire, pentru a susţine candidaturile curentului salvator a neamului.

*

Incercări de paraliza e a propagandei noastre. Guvernul a început să combată, cu vehemenţă „L. A. N. C.", a cărei popularitate crescândă îi inspiră teamă şi îngrijorare. Astfel dl *prof. Cătuneanu* şi *Amos Frâncu*, marii conducători ai mişcării noastre, au fost vexaţi de către abuzivul prefect de Turda *Gritta.* Vom reveni.

*

Dement ori canalie? Cu durere aducem la cunoştinţa publicului următorul caz petrecut la Turda:

In seara zilei de 10 Maiu, organizându-se o retragere cu torţe, la care au participat toate şcolile, elevii liceului „Regele Ferdinand", trecând prin faţa locuinţei profesorului Isac Mocanu, preşedintele şi candidat al L. A. N. C. din Turda, au strigat cu multă însufleţire Trăiască dl prof. Mocanu! Trăiască dl prof. Cuza! Iar în urmă au intonat Imnul studenţesc. Neplăcând această manifestaţie de simpatie pedagogului Pompeiu Oniga, agent plătit al partidului averescan, după întoarcerea elevilor la liceu a bătut în modul cel mai ruşinos elevii clasei IV-a, spre a afla, că cine a fost iniţiatorul manifestaţiei de simpatie.

Crede oare acest agent, că prin bătaie va stârpi din sufletul tinerimii însufleţirea şi stima faţă de inimoşii luptători ai cauzei naţionale? Crede oare, că se va găsi un bun Român, care să ierte o asemenea faptă?

Să nu se uite, că dl Mocanu a fost până ieri unul dintre cei mai iubiţi profesori al liceului din Turda, scos din nou dela catedra sa prin uneltiri meschine spre a fi înlocuit prin Jidanul Hiţig Josef!

*

D. la Banca Apărarea Naţională. Am primit dela Biroul de organizare a Băncii Apărarea Naţională următorul aviz adresat tuturor Românilor de bine, cari au primit liste de subscripţie pentru banca noastră:

„Conform deciziunei Comitetului Fondatorilor vă învităm din nou şi pentru ultima dată să binevoiţi a ne înapoia, cel mai târziu până la 15 Mai a. c., listele ce vi s'au încredinţat, chiar şi cele nesubscrise de loc, cunoscând că, pe acea dată, subscripţiunea a fost definitiv închisă.

Numerarul se va depune imediat la Banca Franco-Română, Str. Bursei 5 Bucureşti pentru contul Băncei Ap. Naţională, făcându-ne şi nouă cunoscut despre aceasta; iar listele se vor trimite pe adresa: Banca Apărarea Naţională, Bucureşti, Căsuţa Postală No. 573. Vă aducem la cunoştinţă că Biroul de organizare al Băncei noastre s'a mutat în Bucureşti, Calea Victoriei 86.

Neconformarea Dv. la prezenta invitaţiune atrage după sine anularea listelor, făcându-se publicaţiunile de rigoare."

*

Demisia unui om de caracter

Domniei Sale Domnului

Alexandru Lăpădatu,

f. ministru, Profesor Universitar, şi Preşedintele organizaţiei naţional-liberale din Cluj.

Am onoare a vă aduce la cunoştinţă şi rog să binevoiţi a lua act dimpreună cu organizaţia judeţeană, că din motivele principale detaiate în demisiunea mea către Domnul fost Preşedinte de Consiliul I. I. C. Brătianu, am încetat de a face parte din partidul naţional-liberal, fiind hotărât de a-mi pune şi validita puterile în serviciul naţionalismului integral.

Primiţi vă rog expresiunea deosebitei mele stime şi consideraţiuni.

Cluj, 26. 4. 1926

Maior r. *Ion C. Băleanu,*
doctor în ştiinţele politice-administrative, doctor în drept, avocat.